

Bruksela, 25 listopada 2022 r.
(OR. en)

14668/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0032(COD)

COMPET 885
IND 466
RC 57
RECH 595
TELECOM 454
FIN 1212
CADREFIN 197
CODEC 1730

NOTA

Od:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)
Do:	Rada
Nr poprz. dok.:	14454/22
Nr dok. Kom.:	6170/22 + ADD 1
Dotyczy:	Rozporządzenie ustanawiające ramy dotyczące środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników (akt w sprawie czipów) – <i>Podejście ogólne</i>

I. WPROWADZENIE

1. 8 lutego 2022 r. Komisja przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie rozporządzenia ustanawiającego ramy dotyczące środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników (akt w sprawie czipów)¹. Przedmiotowemu wnioskowi nie towarzyszy formalna ocena skutków.

¹ Dok. 6170/22 + ADD 1.

2. Celem proponowanego rozporządzenia jest wzmocnienie europejskiego ekosystemu półprzewodników, aby zwiększyć bezpieczeństwo dostaw półprzewodników w UE oraz rozwijać nowe rynki dla najnowocześniejszych europejskich technologii. Inicjatywa ma objąć cały łańcuch wartości, od etapu projektowania po zdolności produkcyjne. Jej celem jest w szczególności zredukowanie ryzyka przyszłych niedoborów lub napięć w dostawach półprzewodników w Europie oraz ograniczenie w razie potrzeby konsekwencji takich niedoborów lub napięć, a tym samym przyczynienie się do zwiększenia odporności europejskiego przemysłu. Dąży ona do ukształtowania europejskiego podejścia do tej kwestii, co powinno przyczynić się do wzmocnienia rynku wewnętrznego.
3. Aby osiągnąć te cele, wniosek oparto na trzech filarach:
 - filar 1: ustanowienie inicjatywy „Czipy dla Europy” w celu wspierania budowania zdolności technologicznych oraz innowacji na dużą skalę w całej Unii, aby umożliwić rozwój i wykorzystywanie najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych i kwantowych nowej generacji, które wzmocnią unijne zdolności i kompetencje w zakresie zaawansowanego projektowania, integracji systemów i produkcji komponentów; konkretniej, inicjatywa „Czipy dla Europy” obejmuje pięć celów operacyjnych związanych z: rozwojem linii pilotażowych w celu prowadzenia testów i doświadczeń w zakresie innowacyjnych generacji technologii i koncepcji projektowych; rozwojem platformy projektowej w celu ułatwienia dostępu do zasobów projektowych; wsparciem dla czipów kwantowych; tworzeniem centrów kompetencji i wzmocnianiem umiejętności w celu zwiększenia dostępu i rozwijania talentów w całej Unii; oraz z Funduszem na rzecz Czypów w celu wspierania przedsiębiorstw typu start-up i zwiększania skali działalności MŚP;
 - filar 2: stworzenie ram zapewniających bezpieczeństwo dostaw poprzez przyciąganie zwiększonych inwestycji i zdolności produkcyjnych w zakresie produkcji półprzewodników, a także w zakresie umieszczania w obudowie i zaawansowanej technologii testowania i montażu za pośrednictwem pierwszych w swoim rodzaju zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk;

- filar 3: ustanowienie mechanizmu koordynacji w dziedzinie nadzoru i reagowania kryzysowego między państwami członkowskimi a Komisją w celu zacieśnienia współpracy z państwami członkowskimi i między nimi, monitorowania dostaw półprzewodników, szacowania popytu, przewidywania niedoborów, uruchamiania etapu kryzysowego i wprowadzenia specjalnego zestawu narzędzi.
4. Komisja zaproponowała oparcie rozporządzenia na art. 114, art. 173 ust. 3, art. 182 ust. 1 i art. 183 TFUE, odnoszących się do zbliżenia ustawodawstw, do przemysłu oraz do badań naukowych i rozwoju technologicznego. W trakcie analizy wniosku Komisji na forum organów przygotowawczych Rady stwierdzono jednak, że art. 182 ust. 1 i art. 183 TFUE nie stanowią odpowiedniej podstawy prawnej.
 5. Wnioskowi dotyczącemu aktu w sprawie czipów towarzyszy wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/2085 ustanawiające wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” (tzw. jednolity akt podstawowy) w odniesieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów², służący realizacji większości działań przewidzianych w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy”.
 6. Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (ITRE) Parlamentu Europejskiego mianowała Dana NICE (S&D, RO) sprawozdawcą ds. wniosku dotyczącego aktu w sprawie czipów. Komisja ITRE ma głosować nad poprawkami do wniosku Komisji i przyjąć mandat negocjacyjny w styczniu 2023 r., a mandat negocjacyjny ma zostać poddany pod głosowanie na posiedzeniu plenarnym w lutym 2023 r.
 7. 15 czerwca 2022 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię w sprawie wniosku dotyczącego aktu w sprawie czipów³. Opinia, o którą poproszono Europejski Komitet Regionów, została przyjęta 12 października 2022 r.⁴

² Dok. 6171/22.

³ Dok. 10439/22.

⁴ Dok. 14222/22.

II. PRACE W RADZIE

8. Na posiedzeniu 24 lutego 2022 r. Rada (ds. Konkurencyjności) wysłuchała prezentacji Komisji na temat treści i celu proponowanego aktu w sprawie czipów. Zapoznała się z poczynionymi postępami i przeprowadziła debatę orientacyjną na temat wniosku Komisji na posiedzeniu 9 czerwca 2022 r.
9. Grupa Robocza ds. Konkurencyjności i Wzrostu (przemysł) rozpoczęła analizę wniosku podczas prezydencji francuskiej w lutym 2022 r. po tym, jak wniosek został przedstawiony przez Komisję. Skutkiem dziesięciu posiedzeń grupy roboczej była szczegółowa analiza wniosku Komisji i pierwszego tekstu kompromisowego przygotowanego przez prezydencję francuską.
10. Prace kontynuowano podczas prezydencji czeskiej, na podstawie zmienionych tekstów kompromisowych przygotowanych przez prezydencję czeską, na posiedzeniach grupy roboczej 8 i 15 lipca, 5, 12, 19 i 26 września, 6, 10, 19 i 24 października oraz 9 listopada 2022 r.
11. Chociaż delegacje zasadniczo z zadowoleniem przyjęły wniosek i poparły jego cele, ich opinie na temat najlepszego sposobu osiągnięcia tych celów były odmienne. W związku z tym, zachowując pomysł, treść i podstawową strukturę proponowanego aktu prawnego, prezydencja wprowadziła w kolejnych zmienionych tekstach kompromisowych szereg zmian w przepisach zawartych we wniosku Komisji, aby uwzględnić wnioski delegacji zgłaszane podczas dyskusji na szczepku grupy roboczej, poprawić jasność tekstu i jego wykonalność oraz zapewnić pewność prawa.

Dotyczyło to przede wszystkim następujących kwestii:

- definicji „pierwszego w swoim rodzaju” zakładu produkcji półprzewodników w celu wyjaśnienia, że elementem kwalifikującym mogą być innowacje w wielu różnych wymiarach;
- sformułowania celów ogólnych i operacyjnych oraz treści inicjatywy „Czipy dla Europy”, a także specyfikacji działań w zakresie badań naukowych i innowacji oraz działań w zakresie budowania zdolności;

- elementu harmonizującego aktu w sprawie czipów oraz celu, jakim jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- ustanowienia europejskiej sieci centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników, technologii integracyjnych i projektowania systemu;
- wymogów, które muszą spełniać zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki, w szczególności w odniesieniu do pozytywnego efektu mnożnikowego dla łańcucha wartości półprzewodników w Unii;
- roli państw członkowskich, za pośrednictwem Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, w podejmowaniu decyzji w sprawie statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki, w tym w przypadku uchylenia statusu;
- możliwości odstąpienia od procedur środowiskowych w planowaniu, budowie i eksploatacji zintegrowanych zakładów produkcyjnych lub otwartych unijnych fabryk uznanych za leżące w „nadrzędnym interesie publicznym”;
- opracowania (przez Komisję) wniosków o udzielenie obowiązkowych informacji w trakcie etapu kryzysowego, łącznie z zabezpieczeniami zapewniającymi, by wnioski te były proporcjonalne i respektowały interesy w zakresie bezpieczeństwa;
- zakresu i wdrożenia zestawu narzędzi na wypadek sytuacji nadzwyczajnej w odniesieniu do wykazu sektorów krytycznych i instrumentów dotyczących zamówień priorytetowych i wspólnych zakupów, a także zapewnienia aktu wykonawczego Rady w celu uruchomienia etapu kryzysowego;
- egzekwowania – za pomocą grzywien i kar – obowiązków w zakresie informowania i powiadamiania oraz przestrzegania obowiązku realizacji zamówień priorytetowych.

12. Na posiedzeniu 4 listopada 2022 r. Komitet Stałych Przedstawicieli omówił finansowanie i architekturę finansową aktu w sprawie czipów, a także przepisy dotyczące proponowanego Europejskiego Konsorcjum na rzecz Infrastruktury Czipów (ECIC) oraz przedstawił wskazówki dotyczące dalszych działań w tych kwestiach.

Chociaż państwa członkowskie zasadniczo zgodziły się, że program „Horyzont Europa” i program „Cyfrowa Europa” są najbardziej odpowiednimi programami do wdrożenia aktu w sprawie czipów oraz że poziom ambicji finansowych określony w akcie w sprawie czipów powinien pozostać współmierny do wniosku Komisji, delegacje odrzuciły możliwość skorzystania z umorzeń w ramach programu „Horyzont Europa”. Jednocześnie prezydencja odnotowała, że nieznaczna większość państw członkowskich opowiedziała się za utrzymaniem ECIC we wniosku, ale z dalszymi wyjaśnieniami na temat odnośnego procesu, zwłaszcza z myślą o jego otwartym charakterze.

13. Prezydencja przygotowała zatem kolejny zmieniony tekst kompromisowy⁵, który nie obejmował już możliwości skorzystania z umorzeń w ramach programu „Horyzont Europa”, w celu przestrzegania obowiązującego porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie wieloletnich ram finansowych w odniesieniu do umorzeń, co skutkuje zmniejszeniem ogólnego finansowania z programu „Cyfrowa Europa” o odpowiednią kwotę w wysokości 400 mln EUR. W zamian prezydencja zaproponowała zatwierdzenie projektu oświadczenia Rady zamieszczonego w ADD 1 do niniejszej noty.

Ponadto prezydencja uwzględniła w zmienionym tekście prośby delegacji o jasne określenie, które cele operacyjne są finansowane w ramach konkretnych części programu.

Ponadto prezydencja zaproponowała dalsze wyjaśnienia dotyczące dobrowolnego charakteru ustanowienia ECIC, jego otwartości na różne prawne formy współpracy i innych uczestników oraz dotyczące zasad ECIC w zakresie wyboru wniosków o finansowanie, które nie powinny opierać się na konkretnej prawnej formie współpracy. Rada władz publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów powinna być w stanie zweryfikować otwartość ECIC i w razie potrzeby zażądać podjęcia środków zaradczych.

14. Na posiedzeniu 23 listopada 2022 r. Komitet Stałych Przedstawicieli przeanalizował ten kompromisowy tekst i zgodził się odwrócić zmianę zaproponowaną w ostatnim wniosku kompromisowym, jeżeli chodzi o brzmienie motywu 12 dotyczącego sieci centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników. Zgodził się również dodać nowy motyw 15a, aby jeszcze bardziej podkreślić znaczenie rozróżnienia między badaniami naukowymi i innowacjami a działaniami w zakresie budowania zdolności.

⁵ Dok. 14454/22.

Wszystkie państwa członkowskie były w stanie poprzeć tekst kompromisowy po poprawkach. Przewodniczący stwierdził, że tekst ten, ze zmianami, stanowi solidną podstawę do wypracowania podejścia ogólnego na posiedzeniu Rady (ds. Konkurencyjności) 1 grudnia 2022 r.

Komitet Stałych Przedstawicieli zalecił również Radzie zatwierdzenie oświadczenia przedstawionego w ADD 1 do niniejszej noty.

15. Końcowy tekst kompromisowy znajduje się w załączniku do niniejszej noty. Odzwierciedla on ciągle wysiłki prezydencji i państw członkowskich na rzecz znalezienia właściwej równowagi między różnymi interesami i celami. Zmiany w stosunku do poprzedniego tekstu prezydencji (dok. 14454/22) zaznaczono **wytluszczeniem i podkreśleniem** (tekst dodany) i symbolem [...] (tekst skreślony).

Nowe elementy w motywach 15a i 16 oraz w art. 7 będą musiały znaleźć odzwierciedlenie w rozporządzeniu Rady zmieniającym rozporządzenie (UE) 2021/2085 ustanawiające wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” (tzw. jednolity akt podstawowy) w odniesieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów.

III. PODSUMOWANIE

16. Rada jest proszona o:

- wyrażenie zgody na wypracowanie podejścia ogólnego do wniosku Komisji na podstawie tekstu kompromisowego zamieszczonego w ZAŁĄCZNIKU;
- zatwierdzenie oświadczenia zamieszczonego w ADD 1 do niniejszej noty, które zostanie załączone do protokołu Rady.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające ramy dotyczące środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu
półprzewodników (akt w sprawie czipów)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego **art.** 173 ust. 3
i **art.** 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁶,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁷,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Półprzewodniki stanowią podstawowy element każdego urządzenia cyfrowego: od smartfonów i samochodów, przez zastosowania krytyczne i elementy infrastruktury krytycznej wykorzystywane w sektorach zdrowia, energii, komunikacji i automatyzacji, aż po większość innych sektorów przemysłu. Ponieważ półprzewodniki mają kluczowe znaczenie dla gospodarki cyfrowej, stanowią one potężny czynnik umożliwiający transformację w stronę modelu zrównoważonego, przyczyniając się tym samym do realizacji celów Zielonego Ładu. Choć półprzewodniki są niezbędne dla funkcjonowania naszej nowoczesnej gospodarki i naszego nowoczesnego społeczeństwa, Unia doświadcza bezprecedensowych zakłóceń w ich dostawach. Obecne niedobory dostaw są objawem trwałych i poważnych braków strukturalnych w unijnym łańcuchu wartości i dostaw półprzewodników. Zakłócenia te ujawniły długotrwałe słabości w tym zakresie, zwłaszcza silne uzależnienie od państw trzecich w zakresie produkcji i projektowania czipów. Państwa członkowskie ponoszą główną odpowiedzialność za utrzymanie silnej, konkurencyjnej i zrównoważonej bazy przemysłowej w Unii, promującej innowacje w całej gamie czipów.
- (2) Należy ustanowić ramy na rzecz zwiększenia odporności Unii w dziedzinie technologii półprzewodnikowych, stymulujące inwestycje, zwiększające zdolności unijnego łańcucha dostaw półprzewodników oraz zacieśniające współpracę między państwami członkowskimi a Komisją.
- (3) Ramy te służą dwóm celom. Pierwszym celem jest zapewnienie warunków niezbędnych dla konkurencyjności i zdolności innowacyjnych Unii oraz zapewnienie dostosowania przemysłu do zmian strukturalnych wynikających z szybkich cykli innowacji i potrzeby zrównoważonego rozwoju. Drugim celem, odrębnym i uzupełniającym wobec pierwszego, jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie jednolitych unijnych ram prawnych służących zwiększeniu odporności i bezpieczeństwa dostaw w Unii w dziedzinie technologii półprzewodnikowych, z myślą o zwiększeniu odporności na zakłócenia.

- (4) Konieczne jest podjęcie działań mających na celu budowanie zdolności i wzmocnienie unijnego ekosystemu półprzewodników zgodnie z art. 173 ust. 3 Traktatu. Działania te nie wiążą się z koniecznością harmonizacji krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych. W tym względzie Unia powinna wzmocnić konkurencyjność i odporność bazy technologicznej i przemysłowej półprzewodników, zwiększając jednocześnie zdolności innowacyjne swojego ekosystemu półprzewodników, zmniejszając zależność od ograniczonej liczby przedsiębiorstw i regionów geograficznych w państwach trzecich oraz zwiększając swoje zdolności w zakresie projektowania i produkcji zaawansowanych półprzewodników. Inicjatywa „Czipy dla Europy” („inicjatywa”) powinna wspierać realizację tych celów dzięki wypełnieniu luki między zaawansowanymi zdolnościami Europy w zakresie badań naukowych i innowacji a ich zrównoważonym wykorzystaniem przemysłowym. Powinna ona przyczyniać się do promowania budowania zdolności, tak aby umożliwić projektowanie, produkcję i integrację systemów w technologiach półprzewodnikowych nowej generacji, zacieśniania współpracy między najważniejszymi podmiotami w całej Unii, wzmocnienia europejskich łańcuchów dostaw i wartości półprzewodników, zaspokajania potrzeb kluczowych sektorów przemysłu i tworzenia nowych rynków.

- (5) Ze względu na wszechobecność półprzewodników niedawne niedobory wywarły bezpośredni albo pośredni negatywny wpływ na przedsiębiorstwa w całej Unii i wywołały poważne reperkusje gospodarcze. Skutki gospodarcze i społeczne doprowadziły do zwiększenia świadomości opinii publicznej i podmiotów gospodarczych oraz do wynikającej z tego presji na państwa członkowskie, aby zajęły się strategicznymi zależnościami w odniesieniu do półprzewodników. Jednocześnie sektor półprzewodników charakteryzuje się współzależnościami w całym łańcuchu wartości, w którym żaden pojedynczy region geograficzny nie dominuje na wszystkich etapach łańcucha wartości. Ten transgraniczny charakter staje się dodatkowo widoczny, gdy uwzględnić rolę produktów półprzewodnikowych jako czynnika sprzyjającego gałęziom przemysłu niższego szczebla. O ile produkcja półprzewodników może być skoncentrowana w niektórych regionach, to branże wykorzystujące półprzewodniki są rozproszone w całej Unii. W tym kontekście kwestie bezpieczeństwa dostaw półprzewodników i odporności ekosystemu półprzewodników można najlepiej rozwiązać za pomocą prawodawstwa harmonizacyjnego Unii opartego na art. 114 Traktatu. Niezbędne są jednolite, spójne ramy regulacyjne harmonizujące niektóre warunki dla operatorów w zakresie realizacji konkretnych projektów, które przyczyniają się do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i odporności ekosystemu półprzewodników w Unii. Ponadto należy ustanowić skoordynowany mechanizm monitorowania i reagowania kryzysowego, aby zaradzić niedoborom dostaw i zapobiegać powstawaniu przeszkód dla jednności rynku wewnętrznego, unikając różnic w reakcji poszczególnych państw członkowskich.
- (6) Wsparcie w realizacji tych celów zostanie zapewnione dzięki mechanizmowi zarządzania. Na szczeblu unijnym w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się Europejską Radę ds. Półprzewodników, w skład której wchodzi przedstawiciele państw członkowskich i której przewodniczy Komisja. Europejska Rada ds. Półprzewodników będzie doradzać Komisji i wspierać ją w konkretnych kwestiach, w tym w zakresie wdrażania niniejszego rozporządzenia, ułatwiania współpracy między państwami członkowskimi i wymiany informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna odbywać odrębne posiedzenia w związku ze swoimi zadaniami w ramach poszczególnych rozdziałów niniejszego rozporządzenia. W poszczególnych posiedzeniach mogą uczestniczyć przedstawiciele wysokiego szczebla w różnym składzie, przy czym Komisja może ustanawiać podgrupy.

- (7) Biorąc pod uwagę zglobalizowany charakter łańcucha dostaw półprzewodników, współpraca międzynarodowa z państwami trzecimi jest ważnym elementem umożliwiającym osiągnięcie odporności unijnego ekosystemu półprzewodników. Działania podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny również umożliwić Unii odgrywanie ważniejszej roli jako centrum doskonałości w lepiej funkcjonującym globalnym, współzależnym ekosystemie półprzewodników. Komisja, wspierana przez Europejską Radę ds. Półprzewodników, powinna współpracować i budować partnerstwa z państwami trzecimi w celu znalezienia rozwiązań, które – w stopniu, w jakim będzie to możliwe – pozwolą rozwiązać problem zakłóceń w łańcuchu dostaw półprzewodników.
- (8) Sektor półprzewodników charakteryzuje się bardzo wysokimi kosztami rozwoju i innowacji oraz bardzo wysokimi kosztami budowy najnowocześniejszych ośrodków testowo-doświadczalnych zapewniających wsparcie produkcji przemysłowej. Ma to bezpośredni wpływ na konkurencyjność i zdolności innowacyjne przemysłu Unii, jak również na bezpieczeństwo dostaw i odporność ekosystemu półprzewodników. W świetle wniosków wyciągniętych z niedawnych niedoborów w Unii i na świecie oraz gwałtownej ewolucji wyzwań technologicznych i cykli innowacji mających wpływ na łańcuch wartości półprzewodników konieczne jest wzmocnienie konkurencyjności, odporności i zdolności innowacyjnych Unii przez ustanowienie inicjatywy.
- (9) Główną odpowiedzialność za utrzymanie silnej, konkurencyjnej, zrównoważonej i innowacyjnej bazy przemysłowej Unii ponoszą państwa członkowskie. Charakter i skala wyzwania związanego z innowacjami w dziedzinie półprzewodników wymagają jednak podjęcia wspólnych działań na poziomie Unii.

[(10) skreślony]

(11) Aby wyposażyć Unię w zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie technologii półprzewodnikowych, które to zdolności są niezbędne do utrzymania wiodącej pozycji Unii w dziedzinie badań naukowych i inwestycji przemysłowych, oraz aby wypełnić obecną lukę między badaniami i rozwojem a produkcją, Unia i jej państwa członkowskie powinny lepiej koordynować swoje działania i dokonywać wspólnych inwestycji. Aby to osiągnąć, Unia i państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę cele dwojakiej transformacji – cyfrowej i zielonej. Wszystkie elementy i działania wspomnianej inicjatywy powinny w miarę możliwości uwzględniać i maksymalizować korzyści płynące z zastosowania technologii półprzewodnikowych jako potężnych czynników umożliwiających transformację w stronę modelu zrównoważonego, co może doprowadzić do powstania nowych produktów oraz bardziej efektywnego, skutecznego, czystego i trwałego wykorzystania zasobów, w tym energii i materiałów niezbędnych do produkcji i wykorzystania półprzewodników w całym cyklu życia.

(12) Aby osiągnąć swój ogólny cel i sprostać wyzwaniom związanym zarówno z popytą, jak i popytem w obecnym ekosystemie półprzewodników, inicjatywa powinna obejmować pięć celów operacyjnych. Po pierwsze, aby wzmocnić zdolności Europy w zakresie projektowania, inicjatywa powinna wspierać działania zmierzające do stworzenia wirtualnej platformy projektowej dostępnej w całej Unii. Platforma powinna łączyć środowiska przedsiębiorstw zajmujących się projektowaniem, MŚP, przedsiębiorstwa typu start-up oraz dostawców praw własności intelektualnej i narzędzi z organizacjami badawczo-technologicznymi w celu dostarczania rozwiązań w zakresie wirtualnych prototypów opartych na wspólnym rozwoju technologii. Po drugie, aby zapewnić podstawę do wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw i ekosystemu półprzewodników w Unii, inicjatywa powinna wspierać doskonalenie istniejących i rozwijanie nowych zaawansowanych linii pilotażowych w celu umożliwienia rozwoju i wdrażania najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych nowej generacji. Linie pilotażowe powinny zapewnić przemysłowi ośrodki do prowadzenia testów, doświadczeń i zatwierdzania technologii półprzewodnikowych i koncepcji projektowych systemów, jednocześnie w jak największym stopniu ograniczając wpływ na środowisko. Aby sprostać istniejącym wyzwaniom strukturalnym i niedoskonałościom rynku, w przypadku gdy brak takich ośrodków w Unii hamuje potencjał innowacyjny i globalną konkurencyjność Unii, inwestycje unijne – oprócz inwestycji państw członkowskich i sektora prywatnego – w linie pilotażowe są niezbędne. Po trzecie, aby przyspieszyć innowacyjny rozwój czipów kwantowych i powiązanych technologii półprzewodnikowych, w tym technologii opartych na materiale półprzewodnikowym lub zintegrowanych z fotoniką, sprzyjających rozwojowi sektora półprzewodników, inicjatywa powinna wspierać działania obejmujące biblioteki projektu na potrzeby czipów kwantowych, linie pilotażowe służące do budowy czipów kwantowych oraz ośrodki testowo-doświadczalne dla czipów kwantowych produkowanych przez linie pilotażowe. Po czwarte, aby propagować stosowanie technologii półprzewodnikowych, zapewnić dostęp do zakładów projektowych i linii pilotażowych oraz rozwiązać problem związany z niedoborem wykwalifikowanej siły roboczej w całej Unii, inicjatywa powinna wspierać utworzenie [...] sieci centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników w **każdym państwie członkowskim**, poprzez modernizację istniejących lub tworzenie nowych ośrodków.

Dostęp do infrastruktury finansowanej ze środków publicznych, takiej jak obiekty pilotażowe i ośrodki testowe, oraz dostęp do sieci centrów kompetencji powinien być otwarty dla szerokiego grona użytkowników i musi być przyznawany na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach oraz na warunkach rynkowych (lub na podstawie kosztów z uwzględnieniem rozsądnej marży) dla dużych przedsiębiorstw, natomiast MŚP powinny móc korzystać z preferencyjnego dostępu lub obniżonych cen. Taki dostęp, w tym dla międzynarodowych partnerów badawczych i handlowych, może prowadzić do wzajemnego inspirowania się na szeroką skalę oraz zdobycia wiedzy fachowej i doskonałości, przyczyniając się jednocześnie do zwrotu kosztów. Po piąte, Komisja powinna ustanowić specjalny instrument wsparcia inwestycji w półprzewodniki (jako część działań ułatwiających inwestycje określanych łącznie mianem „Funduszu na rzecz Czipów”), proponując rozwiązania zarówno kapitałowe, jak i dłużne, w tym instrument łączony w ramach Funduszu InvestEU ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523⁸, w ścisłej współpracy z Grupą Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz wraz z innymi partnerami wykonawczymi, takimi jak krajowe banki prorozwojowe i krajowe instytucje prorozwojowe. Działania w ramach „Funduszu na rzecz Czipów” powinny wspierać rozwój dynamicznego i odpornego ekosystemu półprzewodników przez zapewnienie możliwości zwiększenia dostępności środków finansowych na rzecz wspierania rozwoju przedsiębiorstw typu start-up oraz MŚP, a także inwestycji w całym łańcuchu wartości, w tym inwestycji na rzecz innych przedsiębiorstw w łańcuchach wartości półprzewodników. W tym kontekście Europejska Rada ds. Innowacji zapewni dalsze specjalne wsparcie w postaci dotacji i inwestycji kapitałowych na rzecz innowatorów wysokiego ryzyka, którzy tworzą rynek.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

- (13) W celu przewyższenia ograniczeń wynikających z obecnych rozdrobnionych działań w zakresie inwestycji publicznych i prywatnych, ułatwienia integracji, wzajemnego inspirowania się i zwrotu z inwestycji w ramach realizowanych programów oraz w celu wdrożenia wspólnej strategicznej wizji Unii w dziedzinie półprzewodników jako środka realizacji ambitnego celu Unii i jej państw członkowskich, jakim jest odgrywanie wiodącej roli w gospodarce cyfrowej, inicjatywa „Czipy dla Europy” powinna ułatwić lepszą koordynację i ściślejszą synergię między istniejącymi programami finansowania na szczeblu unijnym i krajowym, skuteczniejszą koordynację i współpracę z przemysłem i najważniejszymi zainteresowanymi stronami z sektora prywatnego oraz dodatkowe wspólne inwestycje z państwami członkowskimi. Struktura wdrażania inicjatywy została opracowana w taki sposób, aby połączyć zasoby Unii, państw członkowskich i państw trzecich stowarzyszonych z istniejącymi programami unijnymi, a także zasoby sektora prywatnego. Inicjatywa będzie zatem mogła osiągnąć sukces wyłącznie w przypadku, gdy państwa członkowskie – korzystając ze wsparcia Unii – będą podejmowały wspólne działania zarówno na rzecz pokrycia znacznych kosztów kapitałowych, jak i na rzecz zapewnienia powszechnej dostępności zasobów na potrzeby wirtualnego projektowania, testowania i pilotażowego wdrażania projektów oraz dzielenia się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami. W stosownych przypadkach, z uwagi na specyfikę odnośnych działań, cele inicjatywy, a w szczególności działania w ramach „Funduszu na rzecz Czipów”, powinny zostać również objęte wsparciem instrumentu łączonego w ramach Funduszu InvestEU.
- (14) Wsparcie w ramach inicjatywy należy wykorzystywać do eliminowania niedoskonałości rynku lub niedostatecznego poziomu inwestycji na rynku w sposób proporcjonalny, a działania nie powinny powielać ani wypierać finansowania prywatnego, ani też zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym. Działania te powinny tworzyć wyraźną wartość dodaną dla Unii.

- (14a) Główne zadania związane z wdrożeniem inicjatywy należy powierzyć Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Czipów, które ustanowiono w rozporządzeniu Rady XX/XX zmieniającym rozporządzenie (UE) 2021/2085 ustanawiające wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa”, w odniesieniu do Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów⁹.
- (15) Inicjatywa powinna opierać się na solidnej bazie wiedzy i wzmacniać synergię z działaniami wspieranymi obecnie przez Unię i państwa członkowskie za pośrednictwem programów i działań w zakresie badań naukowych i innowacji dotyczących półprzewodników oraz rozwoju części łańcucha dostaw, w szczególności programu ramowego „Horyzont Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695¹⁰ („Horyzont Europa”) i programu „Cyfrowa Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694¹¹, w celu wzmocnienia do 2030 r. pozycji Unii jako globalnego partnera w dziedzinie technologii półprzewodnikowej i jej zastosowań, o wzrastającym udziale w globalnej produkcji półprzewodników. Jako uzupełnienie tych działań w ramach inicjatywy prowadzona byłaby ścisła współpraca z innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym z sojuszem przemysłowym na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych.

⁹ [...].

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1).

(15a) Aby umożliwić synergię między programami Unii i państw członkowskich, programy prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów w ramach inicjatywy powinny – zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. k) i art. 137 lit. aa) rozporządzenia Rady (UE) 2021/2085 ustanawiającego wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa”¹², ze zmianami – wyraźnie rozróżniać działania wspierające badania naukowe i innowacje w dziedzinie półprzewodników od działań mających na celu rozwijanie części łańcucha dostaw, tak aby zapewnić odpowiedni udział podmiotów publicznych i prywatnych.

¹² **Rozporządzenie Rady (UE) 2021/2085 z dnia 19 listopada 2021 r. ustanawiające wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 219/2007, (UE) nr 557/2014, (UE) nr 558/2014, (UE) nr 559/2014, (UE) nr 560/2014, (UE) nr 561/2014 i (UE) nr 642/2014 (Dz.U. L 427 z 30.11.2021, s. 17).**

(16) Z myślą o ułatwieniu realizacji konkretnych działań w ramach inicjatywy, takich jak platforma projektowa lub linie pilotażowe, należy przewidzieć możliwość wprowadzenia nowego instrumentu prawnego – Europejskiego Konsorcjum na rzecz Infrastruktury Czipów (ECIC). ECIC powinno posiadać osobowość prawną. Oznacza to, że przy składaniu wniosków o finansowanie konkretnych działań w ramach inicjatywy wnioskodawcą może być samo ECIC, a nie poszczególne podmioty wchodzące w skład ECIC. Niemniej jednak zgodnie z art. XX rozporządzenia Rady (UE) 2021/2085 ustanawiającego wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa”^[...] , ze zmianami, zaproszenia do składania wniosków w ramach programu prac na mocy inicjatywy „Czipy dla Europy” powinny być otwarte na różne formy prawnej współpracy i na innych uczestników, a wybór wniosków o finansowanie nie powinien opierać się na konkretnej formie prawnej współpracy. Głównym celem ECIC powinno być wspieranie skutecznej i strukturalnej współpracy między podmiotami prawnymi, w tym organizacjami badawczo-technologicznymi, branżą i państwami członkowskimi. ECIC powinno się składać z co najmniej trzech członków. Mogą to być państwa członkowskie, publiczne lub prywatne podmioty prawne z co najmniej trzech państw członkowskich lub kombinacja tych opcji. Posiadając osobowość prawną, ECIC miałoby wystarczającą niezależność w zakresie określania zasad dotyczących członkostwa w ECIC, zarządzania nim, jego finansowania, budżetu oraz warunków, na jakich członkowie są wzywani do wniesienia odpowiednich wkładów finansowych, jak również w zakresie koordynacji, zarządzania własnością intelektualną i metod pracy. Członkowie ECIC powinni mieć pełną elastyczność w określaniu prawa właściwego, siedziby statutowej i praw głosu.

Wybór publicznych i prywatnych podmiotów prawnych realizujących plan prac ECIC powinien być sprawiedliwy, przejrzysty i otwarty. Aby zapewnić sprawiedliwy i równy dostęp do uczestnictwa, ECIC powinno być otwarte dla nowych członków – którymi mogą być państwa członkowskie, publiczne lub prywatne podmioty prawne – w całym okresie funkcjonowania ECIC. W szczególności państwa członkowskie powinny mieć możliwość przystąpienia do ECIC w dowolnym momencie w charakterze pełnoprawnych członków lub obserwatorów, natomiast inne publiczne lub prywatne podmioty prawne powinny mieć możliwość przystąpienia w dowolnym momencie na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach określonych w statucie. Rada władz publicznych wspólnego przedsięwzięcia powinna być w stanie zweryfikować otwartość ECIC i w razie potrzeby zażądać podjęcia określonych środków zaradczych. Utworzenie ECIC nie powinno wiązać się z faktycznym utworzeniem nowego organu Unii. Powinno ono wypełnić lukę w zestawie narzędzi Unii, aby połączyć finansowanie pochodzące od państw członkowskich, z budżetu Unii i z inwestycji prywatnych do celów realizacji konkretnych działań w ramach inicjatywy. Komisja nie powinna być bezpośrednią stroną Konsorcjum.

(16a) ECIC, w skład którego nie wchodzi podmioty prywatne, należy uznać za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 143 lit. g) i art. 151 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE¹³ i za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2008/118/WE¹⁴. ECIC, w skład którego wchodzi również podmioty prywatne, nie może zostać uznany za organizację międzynarodową.

[(17) przeniesiono do motywu 14a]

¹³ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1–118).

¹⁴ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12–30).

- (17a) Aby ułatwić dostęp do fachowej wiedzy technicznej i zapewnić rozpowszechnianie wiedzy w całej Unii, a także wspierać różne inicjatywy na rzecz umiejętności, należy utworzyć sieć centrów kompetencji. Centra kompetencji będą świadczyć usługi na rzecz zainteresowanych stron z sektora półprzewodników, w tym na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i MŚP. Usługi te mogą np. obejmować ułatwianie dostępu do linii pilotażowych i platformy projektowej, zapewnianie szkoleń i rozwoju umiejętności, wsparcie w znalezieniu inwestorów, wykorzystanie istniejących kompetencji lokalnych lub dotarcie do odpowiednich sektorów wertykalnych. Usługi te powinny być świadczone w sposób otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący. Każde centrum kompetencji powinno łączyć się z europejską siecią centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników i wchodzić w jej skład oraz powinno działać jako punkt dostępu do innych węzłów sieci. W tym względzie należy zmaksymalizować synergie z podobnymi istniejącymi strukturami, takimi jak europejskie centra innowacji cyfrowych (EDIH). Przykładowo, państwa członkowskie mogłyby wyznaczyć istniejące europejskie centrum innowacji cyfrowych ukierunkowane na półprzewodniki jako centrum kompetencji do celów niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostanie naruszony zakaz podwójnego finansowania.
- (18) Aby wspierać tworzenie niezbędnych zdolności produkcyjnych i związanych z nimi zdolności w zakresie projektowania, a tym samym wzmocnić odporność ekosystemu półprzewodników i zapewnić bezpieczeństwo dostaw w Unii, właściwe może być wsparcie publiczne, pod warunkiem że nie prowadzi to do zakłóceń na rynku wewnętrznym. W tym względzie konieczne jest zharmonizowanie niektórych warunków dla operatorów w zakresie realizacji konkretnych projektów na poziomie Unii, przyczyniających się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, a także rozróżnienie między dwoma rodzajami zakładów, a mianowicie między zintegrowanymi zakładami produkcyjnymi a otwartymi unijnymi fabrykami. Czynnikiem umożliwiającym dokonanie rozróżnienia na potrzeby kwalifikacji jako jeden z tych dwóch rodzajów zakładów powinien być model biznesowy. Otwarte unijne fabryki oferują zdolności produkcyjne innym przedsiębiorstwom. Zintegrowane zakłady produkcyjne produkują do własnych celów handlowych i mogą włączyć do swojego modelu biznesowego inne etapy łańcucha dostaw oprócz produkcji, takie jak projektowanie i sprzedaż produktów.

- (19) Zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki powinny zapewnić zdolności w zakresie produkcji półprzewodników, które są „pierwsze w swoim rodzaju” w Unii i przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw oraz do odporności ekosystemu półprzewodników na rynku wewnętrznym. Czynnikiem kwalifikującym do statusu „pierwszy w swoim rodzaju” jest wprowadzenie na rynek wewnętrzny innowacyjnego elementu w odniesieniu do procesów produkcyjnych lub produktu końcowego, który może opierać się na nowych lub istniejących generacjach technologii. Istotne elementy innowacji mogłyby dotyczyć generacji technologii, materiału do podłoża lub sposobów podejścia prowadzących do zwiększenia mocy obliczeniowej lub innych atrybutów wydajności, zwiększenia efektywności energetycznej, podniesienia poziomu ochrony, bezpieczeństwa lub niezawodności, a także do integracji nowych funkcji, takich jak AI, pojemność pamięci lub inne. Przykładem innowacji jest również integracja różnych procesów prowadząca do zwiększenia wydajności lub automatyzacji umieszczania w obudowie i montażu. Jeżeli chodzi o korzyści dla środowiska, elementy innowacji obejmują zmniejszenie ilości wykorzystywanej energii, wody lub chemikaliów w sposób ilościowy lub zwiększenie zdolności do recyklingu materiałów. Powyższe elementy innowacji mogą mieć zastosowanie zarówno do dojrzałych generacji technologii, jak i do najnowocześniejszych generacji. Takie innowacje nie powinny jeszcze być w znacznym stopniu obecne ani nie powinna być zaplanowana ich budowa w Unii. Na przykład podobne innowacje w dziedzinie badań i rozwoju lub produkcji na małą skalę niekoniecznie wykluczałyby późniejsze zakwalifikowanie jako „pierwsze w swoim rodzaju”.
- (20) W przypadku gdy otwarta unijna fabryka oferuje zdolności produkcyjne przedsiębiorstwom niepowiązanym z operatorem zakładu, taka otwarta unijna fabryka powinna ustanowić, wdrożyć i utrzymywać odpowiedni i skuteczny rozdział funkcjonalny w celu zapobieżenia wymianie informacji poufnych między produkcją wewnętrzną a zewnętrzną. Powinno to mieć zastosowanie do wszelkich informacji uzyskanych podczas projektowania oraz w procesach produkcyjnych segmentu *front-end* lub segmentu *back-end*.

- (21) Aby zakład mógł kwalifikować się jako zintegrowany zakład produkcyjny lub otwarta unijna fabryka, jego utworzenie, eksploatacja lub produkcja powinny mieć pozytywny efekt mnożnikowy dla łańcucha wartości półprzewodników w Unii, prowadząc z kolei do pozytywnego wpływu na bezpieczeństwo dostaw i odporność ekosystemu półprzewodników w Unii, zwiększając dostępność wykwalifikowanej siły roboczej i przyczyniając się do zielonej i cyfrowej transformacji Unii. Na potrzeby zakwalifikowania zakładów jako zintegrowane zakłady produkcyjne lub otwarte unijne fabryki można rozważyć różne działania mające na celu uzyskanie pozytywnego efektu mnożnikowego. Przykłady obejmują: zapewnienie dostępu do zakładów produkcyjnych za opłatą rynkową; przekazanie narzędzi projektowania procesów mniejszym przedsiębiorstwom projektowym lub platformie projektowej; rozpowszechnianie wyników prowadzonych przez te zakłady działań badawczo-rozwojowych; udział we współpracy badawczej z europejskimi uniwersytetami i instytucjami badawczymi; współpracę z organami krajowymi lub instytucjami edukacyjnymi i zawodowymi w celu przyczynienia się do rozwoju umiejętności; przyczynianie się do realizacji ogólnounijnych projektów badawczych lub oferowanie specjalnych możliwości wsparcia dla przedsiębiorstw typu start-up i dla MŚP. Za jeden ze wskaźników wyraźnego pozytywnego oddziaływania zintegrowanego zakładu produkcyjnego i otwartej unijnej fabryki na łańcuch wartości półprzewodników w Unii należy uznać wpływ na szereg państw członkowskich, w tym w odniesieniu do celów spójności.
- (22) Ważne jest, aby zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki nie podlegały eksterytorialnemu stosowaniu obowiązków świadczenia usługi publicznej nakładanych przez państwa trzecie, które to obowiązki mogłyby osłabić ich zdolność do korzystania z infrastruktury, oprogramowania, usług, urządzeń, aktywów, zasobów, własności intelektualnej lub wiedzy eksperckiej potrzebnych do wypełnienia obowiązku dotyczącego zamówień priorytetowych na podstawie niniejszego rozporządzenia, których realizację te zakłady lub fabryki musiałyby zagwarantować.

- (23) Z uwagi na szybki rozwój technologii półprzewodnikowych oraz w celu wzmocnienia przyszłej konkurencyjności przemysłowej Unii, zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki powinny w Unii inwestować w ciągłe innowacje w celu poczynienia konkretnych postępów w dziedzinie technologii półprzewodnikowej lub w celu przygotowania technologii nowej generacji. W związku z tym zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki powinny mieć możliwość prowadzenia testów i doświadczeń dotyczących nowych rozwiązań dzięki preferencyjnemu dostępowi do linii pilotażowych ustanowionych w ramach inicjatywy „Czipy dla Europy”, przy wykorzystaniu przyspieszonej procedury składania wniosków o dostęp do ich usług, bez uszczerbku dla skutecznego dostępu innych podmiotów.
- (24) Aby umożliwić przeprowadzenie jednolitej i przejrzystej procedury uzyskiwania statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki, decyzję o przyznaniu takiego statusu powinna przyjmować Komisja na wniosek pojedynczego przedsiębiorstwa lub konsorcjum złożonego z kilku przedsiębiorstw. Odnośny status powinien być otwarty zarówno dla instalacji nowego zakładu produkcji półprzewodników, jak i dla znaczącego zwiększenia skali lub innowacyjnej transformacji istniejącego zakładu produkcji półprzewodników. Aby uwzględnić znaczenie skoordynowanego i wspólnego wdrażania planowanego instrumentu, w swojej ocenie Komisja powinna wziąć pod uwagę gotowość państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których wnioskodawca zamierza utworzyć swoje zakłady, do wsparcia procesu ich tworzenia. Ponadto przy ocenie wykonalności biznesplanu Komisja mogłaby wziąć pod uwagę ogólną historię wnioskodawcy.

- (24a) W świetle praw związanych z uznaniem za zintegrowany zakład produkcyjny lub otwartą unijną fabrykę Komisja powinna monitorować, czy zakłady, którym przyznano ten status, nadal spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli nie ma to już miejsca, Komisja powinna mieć prawo do ponownego zbadania i, w razie potrzeby, uchylenia statusu i, w związku z tym, związanych z nim praw. Wszelkie decyzje o uchyleniu statusu powinny być podejmowane wyłącznie po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników na podstawie uzasadnienia. W związku z tym przedsiębiorstwo prowadzące zintegrowany zakład produkcyjny lub otwartą unijną fabrykę powinno mieć możliwość proaktywnego wystąpienia o przegląd okresu obowiązywania statusu lub planów wdrażania, w przypadku gdy nieprzewidziane okoliczności zewnętrzne – takie jak poważne zakłócenia wywierające bezpośredni wpływ ekonomiczny na uznany zakład – mogą wpływać na jego zdolność do spełnienia kryteriów. Aby uwzględnić fakt, że większość praw przyznaje się w okresie tworzenia zakładu, nawet w przypadku uchylenia statusu zakłady powinny nadal podlegać obowiązkowi realizacji zamówień priorytetowych w okresie pozostałym do wygaśnięcia statusu.
- (25) Z uwagi na ich znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i utworzenia odpornego ekosystemu półprzewodników zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki należy uznać za leżące w interesie Unii. Zapewnienie bezpieczeństwa dostaw półprzewodników jest istotne również dla cyfryzacji, która umożliwia zieloną transformację wielu innych sektorów. Aby przyczynić się do bezpieczeństwa dostaw półprzewodników w Unii, państwa członkowskie mogą stosować środki wsparcia i zapewniać wsparcie administracyjne w ramach krajowych procedur wydawania pozwoleń. Pozostaje to bez uszczerbku dla kompetencji Komisji w dziedzinie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 Traktatu, w stosownych przypadkach. Państwa członkowskie powinny wspierać tworzenie zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk zgodnie z prawem Unii.

- (26) Konieczne jest jak najszybsze uruchomienie zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk, przy jednoczesnym ograniczeniu do minimum obciążenia administracyjnego. Z tego powodu państwa członkowskie powinny jak najszybciej rozpatrywać wnioski dotyczące planowania, budowy i eksploatacji zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk. Mogą wyznaczyć organ, który będzie ułatwiał i koordynował procesy wydawania pozwoleń i który może wyznaczyć koordynatora pełniącego funkcję pojedynczego punktu kontaktowego dla danego projektu. Ponadto, jeżeli jest to konieczne w celu przyznania odstępstwa na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG¹⁵ i dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁶, tworzenie i eksploatację tych zakładów można uznać za leżące w nadrzędnym interesie publicznym w rozumieniu wyżej wymienionych aktów prawnych, o ile spełnione są pozostałe warunki określone w tych przepisach.
- (27) Rynek wewnętrzny bardzo skorzystałby na wspólnych normach dotyczących ekologicznych, godnych zaufania i bezpiecznych czipów. Przyszłe inteligentne urządzenia, systemy i platformy łączności będą musiały opierać się na zaawansowanych czipach półprzewodnikowych i będą musiały spełniać wymogi w zakresie ekologii, zaufania i cyberbezpieczeństwa, które w dużej mierze będą uzależnione od specyfiki technologii leżącej u ich podstaw. W tym celu Unia powinna opracować referencyjne procedury certyfikacji i zobowiązać przemysł do wspólnego opracowania takich procedur dla określonych sektorów i technologii, które mogą potencjalnie wywrzeć istotny wpływ na społeczeństwo.
- (28) W związku z tym Komisja, w porozumieniu z Europejską Radą ds. Półprzewodników, powinna przygotować grunt pod certyfikację ekologicznych, godnych zaufania i bezpiecznych czipów i systemów wbudowanych, które opierają się na technologiach półprzewodnikowych lub korzystają z nich w szerokim zakresie, przy należyтым udziale zainteresowanych stron. W szczególności powinny one omówić i określić odpowiednie sektory i produkty, które potrzebują takiej certyfikacji.

¹⁵ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

¹⁶ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

- (29) W świetle braków strukturalnych w łańcuchu dostaw półprzewodników i związanego z tym ryzyka przyszłych niedoborów, w niniejszym rozporządzeniu przewidziano instrumenty umożliwiające skoordynowane podejście do monitorowania łańcucha wartości półprzewodników i skutecznego przeciwdziałania ewentualnym zakłóceniom rynku w proporcjonalny sposób.
- (30) Ze względu na złożone, szybko ewoluujące i wzajemnie powiązane łańcuchy wartości, w których uczestniczą różne podmioty, konieczne jest skoordynowane podejście do regularnego monitorowania w celu zwiększenia zdolności do ograniczania ryzyk, które mogą mieć negatywny wpływ na dostawy półprzewodników, oraz lepszego zrozumienia dynamiki łańcuchów wartości półprzewodników dzięki integrowaniu informacji. Komisja, w porozumieniu z Europejską Radą ds. Półprzewodników, powinna monitorować łańcuch wartości półprzewodników, koncentrując się na wskaźnikach wczesnego ostrzegania w sposób niestanowiący nadmiernego obciążenia administracyjnego dla przedsiębiorstw.
- (30a) W celu zminimalizowania obciążenia dla przedsiębiorstw uczestniczących w monitorowaniu w roli respondentów oraz w celu zapewnienia, aby uzyskane informacje mogły być zestawiane w znaczący sposób, Komisja powinna przewidzieć znormalizowane środki służące gromadzeniu wszelkich informacji. Środki te powinny być zabezpieczone i powinny zapewniać traktowanie wszelkich zgromadzonych informacji jako poufne.
- [(31) skreślony]
- [(32) skreślony]
- (33) Aby umożliwić taką działalność, właściwe organy krajowe państw członkowskich powinny sporządzić listę kontaktów wszystkich odpowiednich przedsiębiorstw działających w całym łańcuchu dostaw półprzewodników z siedzibą na ich terytorium; lista ta powinna umożliwić identyfikację odpowiednich respondentów dobrowolnych wniosków o udzielenie informacji, przy czym nie musi być ona wyczerpująca. Z listą kontaktów należy postępować z pełnym poszanowaniem mających zastosowanie zasad poufności.

[(34) skreślony]

[(35) skreślony]

[(36) skreślony]

- (37) W celu prognozowania przyszłych zakłóceń na poszczególnych etapach łańcucha wartości półprzewodników w Unii i handlu w Unii oraz przygotowania się na te zakłócenia, Komisja – we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników – powinna określić wskaźniki wczesnego ostrzegania w ramach unijnej oceny ryzyka. Wskaźniki takie mogłyby obejmować nietypowe wydłużenie czasu realizacji, dostępność surowców, produktów pośrednich i kapitału ludzkiego potrzebnego do produkcji półprzewodników lub odpowiedniego sprzętu produkcyjnego, prognozowany popyt na półprzewodniki na rynku unijnym i globalnym, gwałtowny wzrost cen przekraczający standardową fluktuację cen, skutki awarii, ataków, klęsk żywiołowych lub innych poważnych zdarzeń, skutki polityki handlowej, taryf celnych, ograniczeń wywozowych, barier handlowych i innych środków związanych z handlem oraz skutki zamykania przedsiębiorstw, delokalizacji lub przejęcia kluczowych uczestników rynku. Działania monitorujące prowadzone przez Komisję powinny koncentrować się na tych wskaźnikach wczesnego ostrzegania.
- (38) Przyjmuje się, że szereg przedsiębiorstw świadczących usługi lub dostarczających towary w zakresie półprzewodników ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego łańcucha dostaw półprzewodników w unijnym ekosystemie półprzewodników ze względu na liczbę przedsiębiorstw unijnych polegających na ich produktach, ich udział w rynku unijnym lub globalnym, ich znaczenie dla zapewnienia wystarczającego poziomu dostaw lub ewentualne skutki zakłócenia dostaw ich produktów lub usług. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, powinny wskazać tych kluczowych uczestników rynku na swoim terytorium.

- (39) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/452 ustanawiającego ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii¹⁷, przy ustalaniu, czy bezpośrednia inwestycja zagraniczna może mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, państwa członkowskie i Komisja mogą uwzględniać jej ewentualny wpływ na technologie krytyczne i produkty podwójnego zastosowania zdefiniowane w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009¹⁸, w tym półprzewodniki.
- (40) Państwa członkowskie powinny w szczególności uwzględniać integralność działalności prowadzonej przez kluczowych uczestników rynku. Zainteresowane państwo członkowskie mogłoby zwrócić uwagę Europejskiej Rady ds. Półprzewodników na takie kwestie.
- (40a) Aby umożliwić przewidywanie potencjalnych niedoborów, właściwe organy krajowe powinny ostrzec Komisję, gdy dowiedzą się o ryzyku poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników. Aby zapewnić skoordynowane podejście, Komisja powinna – gdy dowiaduje się o ryzyku poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników, w tym dzięki informacjom od partnerów międzynarodowych – zwołać nadzwyczajne posiedzenie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w celu omówienia powagi zakłóceń oraz tego, czy właściwe, konieczne i proporcjonalne może być, aby państwa członkowskie przeprowadziły skoordynowane wspólne postępowanie o udzielenie zamówienia jako środek zapobiegawczy, a także w celu nawiązania dialogu z zainteresowanymi stronami, z myślą o określeniu i przygotowaniu środków zapobiegawczych. Europejska Rada ds. Półprzewodników i Komisja powinny w ramach tego dialogu uwzględnić opinie podmiotów gospodarczych i zainteresowanych stron w łańcuchu wartości półprzewodników. Komisja powinna podjąć konsultacje i współpracę z odpowiednimi państwami trzecimi w celu zaradzenia wszelkim zakłóceniom w międzynarodowym łańcuchu dostaw, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami i bez uszczerbku dla wymogów proceduralnych.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii (Dz.U. L 79I z 21.3.2019, s. 1–14).

¹⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1–269).

- (41) W tym celu, jeżeli Komisja dowie się o ryzyku poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników, powinna przeprowadzić ocenę takich ryzyk. Jeżeli ocena ta wykaże konkretne, poważne i wiarygodne dowody na poważne zakłócenia w dostawach półprzewodników lub poważne przeszkody w handlu półprzewodnikami w Unii prowadzące do znacznych niedoborów, które uniemożliwiają dostarczanie, naprawę i konserwację podstawowych produktów wykorzystywanych przez sektory krytyczne, np. sprzętu medycznego i diagnostycznego, Komisja powinna mieć możliwość przedstawienia Radzie wniosku w sprawie uruchomienia etapu kryzysowego. Komisja powinna ocenić, czy konieczne jest przedłużenie tego etapu kryzysowego, i – jeżeli taka konieczność zostanie stwierdzona – przedłużyć czas jego trwania na ustalony wcześniej okres, uwzględniając opinię Europejskiej Rady ds. Półprzewodników oraz informacje zwrotne od podmiotów gospodarczych i zainteresowanych stron w łańcuchu wartości półprzewodników; powinna być także w stanie przedstawić Radzie wniosek w sprawie przedłużenia etapu kryzysowego. Podobnie, Komisja powinna ocenić możliwość przedterminowego zakończenia etapu kryzysowego i w stosownych przypadkach wszcząć odnośną procedurę po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników.
- (41a) Ze względu na delikatny politycznie charakter uruchomienia etapu kryzysowego oraz potencjalnych środków, które mogą zostać podjęte w odpowiedzi na ten krok, w tym ze względu na znaczący wpływ, jaki takie środki mogą mieć na prywatne przedsiębiorstwa w Unii, należy powierzyć Radzie uprawnienia do przyjęcia aktu wykonawczego w odniesieniu do uruchomienia, przedłużenia i zakończenia etapu kryzysowego w sytuacji kryzysu związanego z półprzewodnikami.

[(42) skreślony]

[(43) skreślony]

- (44) Ścisła współpraca między Komisją a państwami członkowskimi oraz koordynacja wszelkich środków krajowych podejmowanych w odniesieniu do łańcucha dostaw półprzewodników jest konieczna na etapie kryzysowym w celu przeciwdziałania zakłóceniom, przy jednoczesnym zachowaniu niezbędnej spójności, odporności i skuteczności. W tym celu Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna, stosownie do potrzeb, odbyć nadzwyczajne posiedzenia. Wszelkie wprowadzane środki powinny być ściśle ograniczone do czasu trwania etapu kryzysowego.
- (45) W celu zapewnienia szybkiej, skutecznej i skoordynowanej reakcji Unii na kryzys związany z niedoborem półprzewodników konieczne jest terminowe przekazywanie decydom aktualnych informacji na temat rozwoju sytuacji operacyjnej, jak również zapewnienie możliwości podjęcia skutecznych środków w celu zabezpieczenia dostaw półprzewodników do dotkniętych kryzysem sektorów krytycznych. Należy określić odpowiednie, skuteczne i proporcjonalne środki oraz wdrożyć je w chwili uruchomienia etapu kryzysowego, bez uszczerbku dla ewentualnej dalszej współpracy międzynarodowej z odpowiednimi partnerami w celu złagodzenia rozwijającej się sytuacji kryzysowej. Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników może udzielać porad w sprawie konieczności wprowadzenia środków ochronnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479¹⁹. Stosowanie wszystkich środków nadzwyczajnych powinno być proporcjonalne i ograniczone do tego, co jest konieczne do zaradzenia odnośnym poważnym zakłóceniom, w zakresie, w jakim leży to w najlepszym interesie Unii. Komisja powinna regularnie informować Parlament Europejski i Radę o wprowadzanych środkach i przyczynach ich wprowadzenia. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja może wydać dalsze wytyczne dotyczące wdrażania i stosowania środków nadzwyczajnych.

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł wywozu (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 34).

(46) Szereg sektorów ma krytyczne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Te sektory krytyczne oznaczają sektory wymienione w załączniku do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../... w sprawie odporności podmiotów krytycznych²⁰, w wersji obowiązującej na dzień Do celów niniejszego rozporządzenia obronność i bezpieczeństwo należy dodatkowo uznać za sektory krytyczne. Zamówienia priorytetowe i wspólne zakupy należy wprowadzać wyłącznie w celu zabezpieczenia dostaw do sektorów krytycznych. Komisja może ograniczyć środki nadzwyczajne do niektórych z tych sektorów lub do niektórych ich części, jeżeli kryzys związany z niedoborem półprzewodników zakłócił ich funkcjonowanie lub grozi zakłóceniem ich funkcjonowania.

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE).../... z dnia ... w sprawie odporności podmiotów krytycznych (Dz.U. L ... z ..., s. ...).

(47) Celem wniosków o udzielenie informacji przez przedsiębiorstwa uczestniczące w łańcuchu dostaw półprzewodników i mające siedzibę w Unii jest, na etapie kryzysowym, umożliwienie precyzyjnej oceny kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników lub określenie i przygotowanie potencjalnych środków łagodzących lub środków nadzwyczajnych na szczeblu unijnym lub krajowym. Informacje te mogą obejmować potencjał produkcyjny, zdolność produkcyjną oraz bieżące główne zakłócenia i wąskie gardła. Aspekty te mogą obejmować typowe i aktualne rzeczywiste zapasy produktów istotnych w kontekście kryzysu w zakładach produkcyjnych znajdujących się w Unii oraz w zakładach w państwach trzecich, które przedsiębiorstwa te eksploatują, z których zamawiają dostawy lub w których się zaopatrują; typowy i aktualny rzeczywisty średni czas realizacji zamówień na najczęściej wytwarzane produkty; przewidywaną produkcję na kolejne trzy miesiące dla każdego unijnego zakładu produkcyjnego; lub przyczyny, które uniemożliwiają wykorzystanie zdolności produkcyjnych. Takie informacje powinny ograniczać się do tego, co niezbędne do oceny charakteru kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników lub potencjalnych środków łagodzących lub nadzwyczajnych na szczeblu krajowym lub unijnym. Wnioski o udzielenie informacji nie powinny oznaczać dostarczania informacji, których ujawnienie jest sprzeczne z interesami bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich. Konkretnie informacje, o które należy się zwrócić, powinny zostać opracowane we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników na podstawie porady otrzymanej wcześniej w drodze dobrowolnych konsultacji od reprezentatywnej liczby odpowiednich przedsiębiorstw. Każdy wniosek powinien być proporcjonalny, uwzględniać prawnie uzasadnione cele przedsiębiorstwa oraz koszty i działania wymagane do udostępnienia danych, a także powinno się określić w nim termin, w którym należy udzielić informacji. Przedsiębiorstwa należy zobowiązać do zastosowania się do tego wniosku i można nakładać na nie kary w przypadku, gdy – umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania – nie zastosują się do wniosku lub dostarczą nieprawidłowe informacje. Wszelkie uzyskane informacje powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i podlegać zasadom poufności. Aby zapewnić pełne zaangażowanie państw członkowskich, w których przedsiębiorstwo ma zakład produkcyjny, Komisja powinna niezwłocznie przekazać kopię wniosku o udzielenie informacji właściwemu organowi krajowemu oraz, na wniosek właściwego organu krajowego, dzielić się uzyskanymi informacjami w zabezpieczony sposób.

Jeżeli przedsiębiorstwo otrzyma od państwa trzeciego wniosek o udzielenie informacji dotyczących jego działalności związanej z półprzewodnikami, powinno ono poinformować o tym Komisję, aby umożliwić ocenę, czy uzasadniony jest wniosek o udzielenie informacji ze strony Komisji.

- (48) W ramach ostatecznego rozwiązania, aby zapewnić możliwość dalszego funkcjonowania sektorów krytycznych w czasie kryzysu i tylko gdy jest to konieczne i proporcjonalne do tego celu, Komisja mogłaby zobowiązać zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki do przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu, które są albo bezpośrednio używane przez sektory krytyczne, albo wykorzystywane na potrzeby produkcji urządzeń wykorzystywanych przez sektory krytyczne. Potencjalnymi beneficjentami priorytetowych zamówień powinny być podmioty z sektorów krytycznych lub przedsiębiorstwa realizujące dostawy do sektorów krytycznych, których działalność została zakłócona lub jest zagrożona zakłóceniem z powodu niedoboru. W celu zapewnienia, aby zamówienia priorytetowe były wykorzystywane wyłącznie, gdy jest to konieczne, powinny one być ograniczone do beneficjentów, którzy nie byli w stanie uniknąć, np. ze względu na swoje praktyki w zakresie udzielania zamówień, ani w inny sposób złagodzić skutków niedoboru, np. poprzez wykorzystanie istniejących zapasów. Obowiązek ten można również rozszerzyć na inne przedsiębiorstwa w odniesieniu do ich zakładów produkcji półprzewodników, w przypadku których to zakładów przedsiębiorstwa zaakceptowały taką możliwość w kontekście otrzymywania wsparcia publicznego, jeżeli takie wsparcie publiczne miało na celu wspieranie możliwości zwiększenia zdolności produkcyjnych. Decyzję w sprawie zamówień priorytetowych należy podejmować zgodnie ze wszystkimi mającymi zastosowanie zobowiązaniami prawnymi Unii, z uwzględnieniem okoliczności sprawy. Obowiązek priorytetowego traktowania powinien mieć pierwszeństwo przed jakimkolwiek obowiązkiem wykonania świadczenia na podstawie prawa prywatnego lub publicznego, przy czym powinien on uwzględniać uzasadnione cele przedsiębiorstw oraz koszty i działania niezbędne do wprowadzenia jakichkolwiek zmian w kolejności produkcji. Przedsiębiorstwa mogą podlegać karom, jeżeli nie wywiązują się z obowiązku dotyczącego zamówień priorytetowych.

- (49) Odnośne przedsiębiorstwo powinno być zobowiązane do przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia priorytetowego. W celu zapewnienia, by zamówienia priorytetowe odpowiadały zdolnościom i portfelowi produkcyjnemu danego zakładu, Komisja powinna zapewnić temu zakładowi możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat wykonalności i szczegółów odnośnego priorytetowego zamówienia. Komisja nie powinna składać zamówienia priorytetowego, jeżeli zakład nie jest w stanie zrealizować zamówienia, nawet jeśli jest ono priorytetowe, czy to ze względu na niewystarczający potencjał produkcyjny czy niewystarczające zdolności produkcyjne, lub też gdy zakład nie dostarcza danego produktu lub nie świadczy danej usługi, lub ponieważ stanowiłoby to dla tego zakładu nadmierne obciążenie ekonomiczne i powodowałoby szczególne trudności.
- (49a) Aby zapewnić przejrzyste i jasne ramy realizacji zamówień priorytetowych, Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego określającego ustalenia praktyczne i operacyjne. Ten akt wykonawczy powinien zawierać zabezpieczenia służące zapewnieniu, by zamówienia priorytetowe były realizowane zgodnie z zasadami konieczności i proporcjonalności, takie jak mechanizm uwzględniający istniejące zamówienia i mechanizm zapewniający, by wolumen zamówień priorytetowych nie przekraczał niezbędnego poziomu.
- (50) W wyjątkowych okolicznościach, gdy przedsiębiorstwo działające w ramach łańcucha dostaw półprzewodników w Unii otrzyma od państwa trzeciego wniosek dotyczący zamówienia priorytetowego, powinno ono poinformować Komisję o tym wniosku, aby mogła ona ocenić, czy w przypadku znaczącego wpływu na bezpieczeństwo dostaw do sektorów krytycznych oraz spełnienia pozostałych wymogów konieczności, proporcjonalności i legalności w okolicznościach danej sprawy Komisja powinna również nałożyć obowiązek dotyczący zamówienia priorytetowego.

- (51) Z uwagi na znaczenie zapewnienia bezpieczeństwa dostaw do sektorów krytycznych pełniących istotne funkcje społeczne wywiązanie się z obowiązku realizacji zamówienia priorytetowego nie powinno pociągać za sobą odpowiedzialności odszkodowawczej wobec osób trzecich za jakiegokolwiek naruszenie zobowiązań umownych, które może wynikać z wprowadzenia koniecznych tymczasowych zmian w procesach operacyjnych danego producenta, ograniczonej w zakresie, w jakim naruszenie zobowiązań umownych było konieczne do wywiązania się z obowiązku dotyczącego priorytetowego traktowania. Przedsiębiorstwa, które potencjalnie mogą być objęte zamówieniem priorytetowym, powinny przewidzieć taką możliwość w warunkach zawieranych przez siebie umów handlowych. Bez uszczerbku dla możliwości stosowania innych przepisów, niniejsze wyłączenie odpowiedzialności nie dotyczy odpowiedzialności za produkty wadliwe przewidzianej w dyrektywie Rady 85/374/EWG²¹ z dnia 25 lipca 1985 r.
- (52) Obowiązek priorytetowego traktowania produkcji niektórych produktów respektuje istotę wolności prowadzenia działalności gospodarczej i swobody zawierania umów, ustanowionych w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”), oraz prawa własności ustanowionego w art. 17 Karty i nie narusza ich w sposób nieproporcjonalny. Wszelkie ograniczenia tych praw zawarte w niniejszym rozporządzeniu będą, zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty, przewidziane prawem, będą szanować istotę tych praw i wolności oraz będą zgodne z zasadą proporcjonalności.

²¹ Dyrektywa Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (85/374/EWG) (Dz.U. L 210 z 7.8.1985, s. 29).

- (53) W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego co najmniej dwa państwa członkowskie mogą upoważnić Komisję do zagregowania popytu i działania w ich imieniu w zakresie ich zamówień publicznych w interesie publicznym, zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami unijnymi, wykorzystując swoją siłę nabywczą. Mandat taki mógłby upoważniać Komisję do zawierania umów dotyczących zakupu produktów istotnych w kontekście kryzysu, które są albo bezpośrednio używane przez sektory krytyczne, albo wykorzystywane na potrzeby produkcji urządzeń wykorzystywanych przez sektory krytyczne. Komisja w porozumieniu z Europejską Radą ds. Półprzewodników powinna ocenić użyteczność, konieczność i proporcjonalność każdego wniosku. Jeżeli Komisja nie zamierza przyjmować wniosku, powinna poinformować o tym zainteresowane państwa członkowskie i Europejską Radę ds. Półprzewodników oraz podać przyczyny odmowy. Szczegóły proceduralne powinny zostać określone w porozumieniu między Komisją a uczestniczącymi państwami członkowskimi; szczegóły te mogą obejmować liczbę umów, które mają zostać zawarte, oraz warunki wspólnych zakupów, takie jak ceny, terminy dostaw, ilości oraz klauzule *opt-in* lub *opt-out*. Wspólne zakupy mogą skutkować podpisaniem jednej umowy pokrywającej potrzeby wszystkich państw członkowskich lub kilku umów, z których każda pokrywa potrzeby co najmniej jednego państwa członkowskiego. Ponadto uczestniczące państwa członkowskie powinny być uprawnione do wyznaczania przedstawicieli zapewniających wytyczne i porady w czasie trwania postępowań o udzielenie zamówień i negocjowania umów zakupu. Wdrażanie i stosowanie zakupionych produktów powinno pozostać w gestii uczestniczących państw członkowskich.
- (54) Podczas kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników konieczne może okazać się rozważenie przez Unię środków ochronnych. Europejska Rada ds. Półprzewodników może wyrazić swoją opinię na potrzeby przeprowadzenia przez Komisję oceny tego, czy sytuacja na rynku jest równoznaczna ze znacznym niedoborem podstawowych produktów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/479.

(55) Aby ułatwić sprawne, skuteczne i zharmonizowane wdrożenie niniejszego rozporządzenia, współpracę oraz wymianę informacji, należy ustanowić Europejską Radę ds. Półprzewodników. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna udzielać porad Komisji i wspierać ją w konkretnych kwestiach. Kwestie te powinny obejmować: udzielanie radzie władz publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów porad dotyczących inicjatywy „Czipy dla Europy”; doradzanie Komisji w zakresie oceny informacji dla zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk; omawianie i przygotowywanie wskazywania konkretnych sektorów i technologii o potencjalnie znaczących skutkach społecznych lub środowiskowych, wymagających w związku z tym certyfikacji w odniesieniu do produktów ekologicznych, godnych zaufania i bezpiecznych, a także zajęcie się skoordynowanym monitorowaniem i reagowaniem kryzysowym. Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna udzielać porad i wydawać zalecenia w odniesieniu do wdrażania niniejszego rozporządzenia, ułatwiać współpracę między państwami członkowskimi, a także wymianę informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna wspierać Komisję we współpracy międzynarodowej zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami, w tym w zakresie gromadzenia informacji i oceny sytuacji kryzysowych. Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna prowadzić koordynację, współpracę i wymianę informacji z innymi unijnymi strukturami reagowania kryzysowego i gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej w celu zapewnienia spójnego i skoordynowanego podejścia Unii w zakresie reagowania kryzysowego i środków związanych z gotowością na wypadek sytuacji kryzysowej związanej z niedoborem półprzewodników.

- (56) Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników powinien przewodniczyć przedstawiciel Komisji. Każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć co najmniej jednego przedstawiciela wysokiego szczebla do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Mogą one również wyznaczyć różnych przedstawicieli do wykonywania poszczególnych zadań Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, na przykład w zależności od tego, który rozdział niniejszego rozporządzenia jest omawiany na posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Aby uzyskiwać istotne porady w zakresie działalności Europejskiej Rady ds. Półprzewodników i umożliwić odpowiedni udział zainteresowanych stron, przewodniczący może ustanawiać podgrupy i powinien być uprawniony do zapraszania w trybie doraźnym ekspertów i obserwatorów do udziału w posiedzeniach lub do zapraszania zainteresowanych stron, zwłaszcza organizacji reprezentujących interesy unijnego sektora półprzewodników, takich jak sojusz przemysłowy na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych, do udziału w pracach podgrup w charakterze obserwatorów.
- (57) Europejska Rada ds. Półprzewodników będzie odbywać odrębne posiedzenia w związku ze swoimi zadaniami określonymi w rozdziale II oraz w związku ze swoimi zadaniami określonymi w rozdziałach III i IV. Państwa członkowskie powinny dążyć do zapewnienia skutecznej i efektywnej współpracy w ramach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Przewodniczący powinien mieć możliwość podejmowania działań sprzyjających wymianie informacji między Europejską Radą ds. Półprzewodników a innymi organami, urzędami, agencjami i grupami doradczymi Unii. Z uwagi na znaczenie dostaw półprzewodników dla innych sektorów i wynikającej z tego potrzeby koordynacji przewodniczący powinien zapewnić udział innych instytucji i organów Unii w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w charakterze obserwatorów, gdy jest to właściwe i stosowne w związku z mechanizmem monitorowania i reagowania kryzysowego ustanowionym na podstawie rozdziału IV. W celu kontynuowania i wykorzystania prac wynikających z wdrożenia zalecenia Komisji w sprawie wspólnego unijnego zestawu narzędzi służących zaradzeniu niedoborom półprzewodników Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna wykonywać zadania Europejskiej Grupy Ekspertów ds. Półprzewodników. Po uruchomieniu Europejskiej Rady ds. Półprzewodników wspomniana grupa ekspertów powinna zakończyć działalność.

- (58) Państwa członkowskie odgrywają kluczową rolę w stosowaniu i egzekwowaniu niniejszego rozporządzenia. W tym zakresie każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć co najmniej jeden właściwy organ krajowy do celów skutecznego wdrożenia niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić tym organom odpowiednie uprawnienia i zasoby. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć istniejący organ lub istniejące organy. Aby zwiększyć efektywność organizacyjną w państwach członkowskich oraz ustanowić oficjalny punkt kontaktowy dla społeczeństwa i innych partnerów na szczeblu państw członkowskich i na szczeblu unijnym, w tym Komisji i Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć – w ramach jednego z organów, które wyznaczyło jako właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem – jeden krajowy pojedynczy punkt kontaktowy odpowiedzialny za koordynację kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem oraz współpracę transgraniczną z właściwymi organami innych państw członkowskich.
- (59) W celu zapewnienia opartej na zaufaniu i konstruktywnej współpracy właściwych organów na szczeblu unijnym i krajowym wszystkie strony zaangażowane w stosowanie niniejszego rozporządzenia powinny przestrzegać zasady poufności informacji i danych uzyskanych podczas wykonywania swoich zadań, aby chronić w szczególności prawa własności intelektualnej oraz szczególnie chronione informacje handlowe lub tajemnice przedsiębiorstwa. Wszelkie informacje uzyskane w ramach procedury ubiegania się o przyznanie statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki, w kontekście wniosków o udzielenie informacji lub obowiązków w zakresie powiadamiania wynikających z niniejszego rozporządzenia, powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i powinny być objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej zgodnie z art. 339 Traktatu, a także wewnętrznymi przepisami Komisji dotyczącymi bezpiecznego przetwarzania danych, w szczególności decyzją Komisji 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji²². Komisja oraz właściwe organy krajowe, ich urzędnicy, funkcjonariusze i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów, a także urzędnicy i urzędnicy służby cywilnej innych organów państw członkowskich powinni zapewniać poufność informacji uzyskanych podczas wykonywania ich zadań i działań. Powinno to mieć zastosowanie również do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników oraz Komitetu ds. Półprzewodników ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. W stosownych przypadkach Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia aktów wykonawczych w celu określenia praktycznych ustaleń dotyczących przetwarzania informacji poufnych w kontekście gromadzenia informacji.

²² Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41–52.

(60) Wypełnianie obowiązków nałożonych na mocy niniejszego rozporządzenia powinno być możliwe do wyegzekwowania za pomocą grzywien i okresowych kar pieniężnych. W tym celu należy określić odpowiednie poziomy grzywien za niezastosowanie się do wniosków o udzielenie informacji i obowiązków w zakresie powiadamiania na podstawie niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę różne poziomy wagi nieprzestrzegania obu obowiązków, i przy zastosowaniu odmiennych pułapów dla MŚP. Ponadto należy ustanowić okresowe kary pieniężne za nieprzestrzeganie obowiązku przyjmowania i realizacji zamówień priorytetowych, które to kary powinny być proporcjonalne i odzwierciedlać poziomy cen na rynku w ciągu ostatnich 90 dni, przy zastosowaniu odmiennych pułapów dla MŚP. W odniesieniu do egzekwowania kar, ale też nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych należy stosować terminy przedawnienia. Ponadto Komisja powinna przyznać odnośnemu przedsiębiorstwu lub organizacjom reprezentującym przedsiębiorstwa prawo do przedstawienia swojego stanowiska.

[(61) skreślony]

(62) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do wyboru ECIC, tak by możliwe było osiągnięcie celów przedmiotowej inicjatywy. Ponadto należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w zakresie określania praktycznych i operacyjnych ustaleń na potrzeby funkcjonowania zamówień priorytetowych, a także w zakresie określania praktycznych ustaleń dotyczących przetwarzania informacji poufnych. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²³.

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(63) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i cele

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ramy na rzecz wzmocnienia ekosystemu półprzewodników na szczeblu Unii, w szczególności za pomocą następujących działań:
 - a) ustanowienia inicjatywy „Czipy dla Europy” („inicjatywa”);
 - b) ustanowienia kryteriów uznawania i wspierania pierwszych w swoim rodzaju zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk, które wspierają bezpieczeństwo dostaw i odporność ekosystemu półprzewodników w Unii;
 - c) ustanowienia mechanizmu koordynacji między państwami członkowskimi a Komisją w zakresie monitorowania dostaw półprzewodników i reagowania kryzysowego na niedobory półprzewodników.
2. Pierwszym celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie warunków niezbędnych dla konkurencyjności i zdolności innowacyjnych Unii oraz zapewnienie dostosowania przemysłu do zmian strukturalnych wynikających z szybkich cykli innowacji i potrzeby zrównoważonego rozwoju.

Drugim celem, odrębnym i uzupełniającym wobec pierwszego, jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie jednolitych unijnych ram prawnych służących zwiększeniu odporności i bezpieczeństwa dostaw w Unii w dziedzinie technologii półprzewodnikowych, z myślą o zwiększeniu odporności na zakłócenia.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - 1) „półprzewodnik” oznacza jedno z następujących:
 - a) materiał – albo pierwiastkowy albo złożony – którego przewodność elektryczną można modyfikować, lub
 - b) element składający się z szeregu warstw materiałów półprzewodnikowych, izolacyjnych i przewodnikowych, określonych według z góry ustalonego wzorca, i przeznaczony do wykonywania ściśle określonych funkcji elektronicznych lub funkcji fotonicznych, lub obu tych funkcji;
 - 2) „czip” oznacza urządzenie elektroniczne zawierające różne elementy funkcjonalne na pojedynczym kawałku materiału półprzewodnikowego, zazwyczaj w formie pamięci, układu logicznego, procesora i urządzeń analogowych, zwane również „układem scalonym”;
 - 2a) „czip kwantowy” oznacza urządzenie przetwarzające informacje na poziomie poszczególnych systemów kwantowych, o różnym poziomie integracji elementów na czipie w zależności od wykorzystywanej platformy kwantowej, w tym platformy do obliczeń kwantowych, komunikacji kwantowej, wykrywania kwantowego lub metrologii kwantowej;
 - 3) „generacja technologii” oznacza określony proces produkcji półprzewodników i zasady jego projektowania;
 - 4) „łańcuch dostaw półprzewodników” oznacza system działań, organizacji, podmiotów, technologii, informacji, zasobów i usług związanych z produkcją półprzewodników, obejmujący surowce i materiały przetworzone, sprzęt produkcyjny, projektowanie, w tym tworzenie odnośnego oprogramowania, wytwarzanie, montaż, testowanie i umieszczanie w obudowie;

- 5) „łańcuch wartości półprzewodników” oznacza zbiór działań związanych z produktem półprzewodnikowym od momentu jego koncepcji do końcowego zastosowania, obejmujący surowce i materiały przetworzone, sprzęt produkcyjny, badania naukowe, rozwój i innowacje, projektowanie, wytwarzanie, testowanie, montaż i umieszczanie w obudowie, aż do momentu wbudowania i integracji w produktach końcowych, a także procesy związane z zakończeniem eksploatacji, takie jak ponowne użycie, demontaż i recykling;
- 6) „linia pilotażowa” oznacza projekt doświadczalny lub działanie doświadczalne dotyczące wyższych poziomów gotowości technologicznej – od poziomu 3 do poziomu 8 – mające na celu dalszy rozwój infrastruktury niezbędnej do testowania, demonstrowania, zatwierdzania i kalibrowania produktu lub systemu zgodnie z założeniami modelu;
- [7) skreślony]
- 8) „małe i średnie przedsiębiorstwa” lub „MŚP” oznaczają małe i średnie przedsiębiorstwa zgodnie z definicją w art. 2 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE²⁴;
- 9) „spółka o średniej kapitalizacji” oznacza przedsiębiorstwo, które nie jest MŚP i które zatrudnia maksymalnie 3 000 osób, przy czym liczbę pracowników oblicza się zgodnie z art. 3–6 załącznika do zalecenia 2003/361/WE;
- 9a) „mała spółka o średniej kapitalizacji” oznacza podmiot, który nie jest MŚP i który zatrudnia nie więcej niż 499 pracowników, przy czym liczbę pracowników oblicza się zgodnie z art. 3–6 załącznika do zalecenia 2003/361/WE;

²⁴ Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

- 10) „zakład pierwszy w swoim rodzaju” oznacza zakład wytwarzania półprzewodników, który zapewnia innowacje w odniesieniu do procesu produkcji lub produktu końcowego, a który w znacznym stopniu nie jest jeszcze obecny w Unii ani którego budowy jeszcze nie przewidziano w Unii. Obejmuje to m.in. innowacje, które dotyczą poprawy: mocy obliczeniowej lub poziomu bezpieczeństwa, ochrony lub niezawodności, efektywności energetycznej i środowiskowej, generacji technologii lub materiału do podłoża, lub udoskonaleń we wdrażaniu procesów produkcji prowadzących do zwiększenia wydajności;
- 11) „czipy nowej generacji” i „technologie półprzewodnikowe nowej generacji” oznaczają czipy i technologie półprzewodnikowe, które wykraczają poza aktualny stan techniki, oferując znaczną poprawę: mocy obliczeniowej lub poziomu bezpieczeństwa, ochrony lub niezawodności, efektywności energetycznej i środowiskowej, generacji technologii lub materiału do podłoża, lub udoskonaleń we wdrażaniu procesów produkcji prowadzących do zwiększenia wydajności;
- 11a) „najnowocześniejsze technologie półprzewodnikowe” oznaczają najnowocześniejsze – w momencie realizacji projektów – innowacje w zakresie czipów i technologii półprzewodnikowych;
- 11b) „wytwarzanie półprzewodników” odnosi się do każdego z etapów produkcji i przetwarzania płytek półprzewodnikowych, w tym materiałów do podłoża, segmentu *front-end* i segmentu *back-end*, niezbędnych do dostarczenia gotowego produktu półprzewodnikowego;
- 12) „segment *front-end*” oznacza cały proces przetwarzania płytki półprzewodnikowej;
- 13) „segment *back-end*” oznacza umieszczanie w obudowie, montaż i testowanie produktu półprzewodnikowego;
- 14) „użytkownik półprzewodników” oznacza przedsiębiorstwo wytwarzające produkty końcowe, w których wbudowane są półprzewodniki;
- 15) „kluczowi uczestnicy rynku” oznaczają przedsiębiorstwa w unijnym łańcuchu dostaw półprzewodników, których niezawodne funkcjonowanie ma zasadnicze znaczenie dla dostaw półprzewodników;

- 16) „sektor krytyczny” oznacza dowolny sektor, o którym mowa w załączniku do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../... w sprawie odporności podmiotów krytycznych, w wersji obowiązującej na dzień ..., a także sektory obronności i bezpieczeństwa;
- 17) „produkt istotny w kontekście kryzysu” oznacza półprzewodniki, produkty pośrednie i surowce niezbędne do produkcji półprzewodników lub produktów pośrednich, na które wpływ ma kryzys związany z niedoborem półprzewodników i które są istotne dla zapewnienia kluczowych funkcji sektora krytycznego;
- 18) „potencjał produkcyjny” oznacza produkcję potencjalną zakładu wytwarzającego półprzewodniki przy optymalnych zasobach;
- 19) „zdolność produkcyjna” oznacza produkcję zakładu wytwarzającego półprzewodniki.

ROZDZIAŁ II

INICJATYWA „CZIPPY DLA EUROPY”

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 3

Ustanowienie inicjatywy

1. Inicjatywę ustanawia się na okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.

2. Inicjatywa otrzymuje wsparcie w ramach finansowania z programu „Horyzont Europa” i programu „Cyfrowa Europa”, w szczególności jego celu szczegółowego nr 6, w maksymalnej kwocie orientacyjnej wynoszącej, odpowiednio, 1,65 mld EUR i 1,25 mld EUR. Finansowanie to jest realizowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/695 i rozporządzeniem (UE) 2021/694.

Artykuł 4

Cele inicjatywy

1. Celem ogólnym inicjatywy jest wspieranie budowania zdolności technologicznych i innowacji na dużą skalę oraz powiązanych działań w zakresie badań naukowych i innowacji w całym unijnym łańcuchu wartości półprzewodników, z myślą o umożliwieniu rozwoju i wdrażania najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych i kwantowych nowej generacji, które wzmocnią zdolności w zakresie zaawansowanego projektowania, integracji systemów i produkcji czipów w Unii. Inicjatywa przyczyni się również do osiągnięcia zielonej i cyfrowej transformacji, w szczególności poprzez zmniejszenie wpływu systemów elektronicznych na klimat, poprawę zrównoważonego charakteru czipów nowej generacji i wzmocnienie procesów gospodarki o obiegu zamkniętym, a także poprzez uwzględnianie bezpieczeństwa na etapie projektowania, co chroni przed zagrożeniami cyberbezpieczeństwa.
2. Inicjatywa ma pięć następujących celów operacyjnych:
 - a) cel operacyjny nr 1: budowanie zaawansowanych zdolności w zakresie projektowania na dużą skalę na potrzeby zintegrowanych technologii półprzewodnikowych;
 - b) cel operacyjny nr 2: wzmocnienie istniejących i opracowanie nowych zaawansowanych linii pilotażowych, aby umożliwić rozwój i wdrażanie najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych nowej generacji;

- c) cel operacyjny nr 3: budowanie zaawansowanych zdolności technologicznych i możliwości w zakresie inżynierii w celu przyspieszenia innowacyjnego rozwoju czipów kwantowych i powiązanych technologii półprzewodnikowych;
 - d) cel operacyjny nr 4: stworzenie sieci centrów kompetencji w całej Unii poprzez modernizację istniejących lub tworzenie nowych zakładów;
 - e) cel operacyjny nr 5: ułatwianie dostępu do finansowania dłużnego i kapitału, w szczególności przedsiębiorstwom typu start-up, przedsiębiorstwom scale-up, MŚP i małym spółkom o średniej kapitalizacji w łańcuchu wartości półprzewodników, poprzez instrument łączony w ramach Funduszu InvestEU oraz za pośrednictwem Europejskiej Rady ds. Innowacji („Fundusz na rzecz Czipów”).
3. Cele operacyjne, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować działania w zakresie budowania zdolności oraz powiązane działania w zakresie badań naukowych i innowacji. Wszystkie działania w zakresie budowania zdolności są finansowane w ramach programu „Cyfrowa Europa”, a powiązane działania w zakresie badań naukowych i innowacji – w ramach programu „Horyzont Europa”.

Artykuł 5

Treść inicjatywy

1. Inicjatywa ma następujące zadania:
- a) w ramach celu operacyjnego nr 1:
 - 1) zbudowanie i prowadzenie wirtualnej platformy projektowej, dostępnej w całej Unii, integrującej istniejące i nowe zakłady projektowe z rozszerzonymi bibliotekami i narzędziami z zakresu zautomatyzowanego projektowania układów elektronicznych (EDA);

- 2) zwiększanie zdolności projektowych poprzez wspieranie innowacyjnych rozwiązań, takich jak architektury procesorów oparte na otwartej architekturze zestawu instrukcji (np. RISC-V), architektury, które zostały stworzone w wyniku uwzględnienia bezpieczeństwa na etapie projektowania, oraz inne innowacyjne architektury, nowe rodzaje pamięci, procesorów, akceleratorów lub czipów o niskiej mocy;
 - 3) powiększenie ekosystemu półprzewodników poprzez integrację takich sektorów jak zdrowie, mobilność, energia, telekomunikacja, bezpieczeństwo, obronność i przestrzeń kosmiczna, co przyczyni się do realizacji ekologicznych, cyfrowych i innowacyjnych programów Unii;
- b) w ramach celu operacyjnego nr 2:
- 1) wzmocnienie zdolności w zakresie technologii produkcji czipów nowej generacji dzięki integracji działań w zakresie badań naukowych i innowacji oraz przygotowaniu rozwoju przyszłych generacji technologii, takich jak najbardziej zaawansowane generacje technologii poniżej dwóch nanometrów, technologie FD-SOI (ang. Fully Depleted Silicon on Insulator – w pełni zubożony krzem na izolatorze) na poziomie 10 nanometrów i poniżej, nowe materiały półprzewodnikowe lub integracja systemów heterogenicznych oraz montaż i umieszczanie w obudowie zaawansowanych modułów dla dużej, średniej i niskiej wielkości produkcji;
 - 2) wspieranie innowacji na dużą skalę przez zapewnienie dostępu do nowych lub istniejących linii pilotażowych w celu prowadzenia doświadczeń, testowania, zatwierdzania, niezawodności urządzenia końcowego, kontroli procesów nowych koncepcji projektowych łączących kluczowe funkcje, takie jak: nowe materiały i struktury energoelektroniczne sprzyjające zrównoważonej energii i elektromobilności, niższemu zużyciu energii, cyberbezpieczeństwu, bezpieczeństwu funkcjonalnemu, wyższym poziomom mocy obliczeniowej lub łączące przełomowe technologie, takie jak neuromorficzne i wbudowane układy sztucznej inteligencji (AI), zintegrowana fotonika, grafen i inne technologie oparte na materiałach 2D, rozwiązania technologiczne na rzecz większej zrównoważoności i obiegu zamkniętego podzespołów i układów elektronicznych;

- 3) zapewnienie wsparcia zintegrowanym zakładom produkcyjnym i otwartym unijnym fabrykom poprzez przyznanie preferencyjnego dostępu do nowych linii pilotażowych;
- c) w ramach celu operacyjnego nr 3:
- 1) budowanie innowacyjnych bibliotek projektu na potrzeby czipów kwantowych;
 - 2) wspieranie linii pilotażowych służących do integracji obwodów kwantowych i elektroniki sterującej;
 - 3) rozwijanie ośrodków testowo-doświadczalnych na potrzeby testowania i zatwierdzania zaawansowanych czipów kwantowych wytwarzanych przez linie pilotażowe;
- d) w ramach celu operacyjnego nr 4:
- 1) wzmocnienie zdolności i oferowanie szerokiego zakresu wiedzy fachowej zainteresowanym stronom, w tym MŚP oraz przedsiębiorstwom typu start-up będącym użytkownikami końcowymi, przy jednoczesnym ułatwianiu dostępu do powyższych zdolności i zakładów oraz ich skutecznego wykorzystania;
 - 2) zajęcie się kwestią niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej i niedopasowania umiejętności poprzez przyciągnięcie i mobilizację nowych talentów oraz wspieranie budowania odpowiednio wykwalifikowanej siły roboczej w celu wzmocnienia ekosystemu półprzewodników, w tym przez oferowanie studentom odpowiednich możliwości szkoleniowych, np. programów kształcenia dualnego i programów wprowadzających dla studentów, oprócz zmiany i podnoszenia kwalifikacji pracowników;
- e) w ramach celu operacyjnego nr 5:
- 1) zwiększenie efektu dźwigni wydatków z budżetu Unii i osiągnięcie większego efektu mnożnikowego pod względem przyciągania finansowania z sektora prywatnego;
 - 2) zapewnienie wsparcia przedsiębiorstwom napotykaającym trudności w uzyskaniu dostępu do finansowania, a także uwzględnienie potrzeby wzmocnienia odporności gospodarczej Unii i jej państw członkowskich;

- 3) przyspieszenie inwestycji w dziedzinie projektowania czipów, technologii wytwarzania i integracji półprzewodników oraz pozyskanie finansowania zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego, przy jednoczesnym zwiększeniu bezpieczeństwa dostaw i odporności ekosystemu półprzewodników w całym łańcuchu wartości półprzewodników.

Artykuł 5a

Realizacja, monitorowanie i sprawozdawczość

1. Cele operacyjne nr 1–4 w ramach inicjatywy zostają powierzone Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Czipów, o którym mowa w rozporządzeniu Rady XX/XX zmieniającym rozporządzenie Rady (UE) 2021/2085, i będą realizowane za pomocą działań określonych w programie prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów.
- [2. skreślony]
3. Aby zapewnić skuteczną realizację, monitorowanie i ocenę inicjatywy, roczne sprawozdanie z działalności Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów musi zawierać informacje dotyczące kwestii związanych z celami operacyjnymi nr 1–4 na podstawie mierzalnych wskaźników określonych w załączniku II.
4. Komisja regularnie informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników o postępach w realizacji celu operacyjnego nr 5.

Artykuł 6

Synergia z programami Unii

1. Inicjatywa umożliwia synergię z programami Unii, o których mowa w załączniku III. Komisja zapewnia, aby wykorzystanie komplementarnego charakteru inicjatywy w stosunku do programów Unii nie utrudniało osiągnięcia ich celów.

Artykuł 7

Europejskie Konsorcjum na rzecz Infrastruktury Czipów

1. Do celów realizacji działań i innych powiązanych zadań w ramach inicjatywy, które są realizowane za pośrednictwem Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów, można ustanowić podmiot prawny w formie Europejskiego Konsorcjum na rzecz Infrastruktury Czipów (ECIC) na warunkach określonych w niniejszym artykule. Na warunkach określonych w niniejszym artykule można ustanowić więcej niż jedno ECIC.
2. ECIC:
 - a) posiada osobowość prawną od dnia wejścia w życie decyzji Komisji, o której mowa w ust. 6;
 - aa) w każdym państwie członkowskim ma zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznawaną podmiotom prawnym z mocy prawa tego państwa członkowskiego. Może ono w szczególności nabywać, posiadać lub zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz własność intelektualną, zawierać umowy i być stroną w postępowaniach sądowych;
 - b) posiada siedzibę statutową, która znajduje się na terytorium państwa członkowskiego;
 - c) jest ustanawiane przez co najmniej trzech członków (członków założycieli), którymi mogą być państwa członkowskie, publiczne lub prywatne podmioty prawne pochodzące z co najmniej trzech państw członkowskich lub kombinacja tych opcji;
 - ca) zapewnia, aby po przyjęciu decyzji ustanawiającej ECIC inne państwa członkowskie mogły w dowolnej chwili przystąpić jako członkowie. Inne publiczne lub prywatne podmioty prawne mogą przystąpić jako członkowie na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach określonych w statucie. Państwa członkowskie, które nie wnoszą wkładu finansowego ani niefinansowego, mogą przystąpić do ECIC jako obserwatorzy bez prawa głosu, w drodze powiadomienia skierowanego do ECIC;

- d) ma koordynatora.
3. Koordynator potencjalnego ECIC, w imieniu wszystkich członków założycieli, składa do Komisji pisemny wniosek zawierający następujące elementy:
- a) wniosek do Komisji o utworzenie ECIC, w tym wykaz członków założycieli;
 - b) projekt statutu ECIC, który zawiera co najmniej następujące elementy: okres funkcjonowania ECIC i procedurę jego likwidacji zgodnie z art. 7c; system odpowiedzialności zgodnie z art. 7a; siedzibę statutową i nazwę; zakres; członkostwo, w tym warunki członkostwa i procedurę zmian w członkostwie; budżet, w tym ustalenia, na podstawie których członkowie będą wzywani do wniesienia odpowiednich wkładów finansowych i rzeczowych; własność rezultatów; zarządzanie, w tym proces decyzyjny i szczególną rolę oraz, w stosownych przypadkach, prawa głosu;
 - c) oświadczenie przyjmującego państwa członkowskiego o tym, czy uznaje ECIC za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 143 lit. g) i art. 151 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE i za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 12 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2008/118/WE, od chwili jego ustanowienia. Ograniczenia i warunki wyłączeń przewidzianych w tych przepisach określone są w umowie zawieranej między członkami ECIC.
4. Komisja rozpatruje wnioski na podstawie wszystkich następujących kryteriów:
- a) odpowiednich kompetencji, wiedzy fachowej i zdolności członków założycieli proponowanego ECIC w zakresie półprzewodników oraz odpowiednich kompetencji, wiedzy fachowej i zdolności, które mają być nabywane, rozwijane lub przypisane w odniesieniu do proponowanego ECIC;
 - b) przewidywanych zdolności w zakresie zarządzania oraz przewidywanego personelu i zasobów niezbędnych do osiągnięcia celu statutowego;

- c) środków operacyjnych i prawnych umożliwiających stosowanie określonych na poziomie Unii przepisów administracyjnych, umownych i w zakresie zarządzania finansami;
 - d) rentowności finansowej odpowiadającej poziomowi unijnych środków finansowych, którym proponowane ECIC będzie zarządzać, oraz wykazanej, w stosownych przypadkach, za pomocą dokumentów księgowych i wyciągów bankowych;
 - e) wkładów członków ECIC, które miałyby zostać udostępnione ECIC, oraz powiązanych ustaleń;
 - ea) otwartości ECIC na nowych członków;
 - f) zdolności ECIC do zapewnienia zaspokojenia potrzeb unijnego łańcucha wartości półprzewodników.
5. Komisja przyjmuje akt wykonawczy w oparciu o kryteria określone w ust. 4 w celu uznania wnioskodawcy za ECIC albo odrzucenia wniosku i powiadamia o tym członków założycieli. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 33 ust. 2.
- [6. skreślony]
- [7. skreślony]
8. ECIC przedkłada Komisji wszelkie zmiany w statucie w ciągu dziesięciu dni od ich przyjęcia.
- 8a. Komisja może zgłosić sprzeciw wobec takiej zmiany w terminie sześćdziesięciu dni od jej przedłożenia, wskazując powody, dla których zmiana nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia.

- 8b. Zmiana staje się skuteczna dopiero po upływie terminu przewidzianego na zgłoszenie sprzeciwu lub po wycofaniu zgłoszonego sprzeciwu, lub po odstąpieniu przez Komisję od tego terminu.
- 8c. Wniosek w sprawie zmiany statutu zawiera następujące informacje:
- a) tekst proponowanej lub, w stosownym przypadku, przyjętej zmiany, w tym datę jej wejścia w życie;
 - b) ujednoliconą wersję zmienionego statutu.
9. ECIC sporządza roczne sprawozdanie z działalności, zawierające opis techniczny swojej działalności i sprawozdanie finansowe. Roczne sprawozdanie z działalności przekazuje się Komisji i podaje do wiadomości publicznej. Komisja może przedstawić zalecenia dotyczące kwestii ujętych w rocznym sprawozdaniu z działalności. Komisja bez zbędnej zwłoki przesyła Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników roczne sprawozdania z działalności poszczególnych ECIC.
10. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że ECIC odmawia przyjęcia nowego członka konsorcjum bez rozsądnego uzasadnienia takiej odmowy na podstawie sprawiedliwych i rozsądnych warunków określonych w statucie, może przedstawić sprawę radzie władz publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów, która – zgodnie z art. XX rozporządzenia Rady (UE) 2021/2085 ustanawiającego wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa”, ze zmianami – zwraca się w razie potrzeby do ECIC o podjęcie działań naprawczych, takich jak zmiana w statucie.

Artykuł 7a

Odpowiedzialność ECIC

1. ECIC odpowiada za swoje długi.

2. Odpowiedzialność finansowa członków za długi ECIC ograniczona jest do wysokości ich odpowiednich wkładów wniesionych na rzecz ECIC. Członkowie mogą przewidzieć w statucie określony pułap odpowiedzialności przekraczający wysokość ich wkładów lub zasadę nieograniczonej odpowiedzialności.
3. Unia nie ponosi odpowiedzialności za długi ECIC.

Artykuł 7b

Prawo właściwe i właściwa jurysdykcja ECIC

1. Utworzenie i wewnętrzne funkcjonowanie ECIC jest regulowane:
 - a) prawem Unii, w szczególności niniejszym rozporządzeniem;
 - b) prawem państwa, w którym ECIC ma swoją siedzibę statutową, w przypadku kwestii nieuregulowanych lub uregulowanych jedynie częściowo aktami, o których mowa w lit. a);
 - c) statutem i jego przepisami wykonawczymi.
2. Bez uszczerbku dla przypadków, w których na mocy Traktatów właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jurysdykcję właściwą do rozstrzygnięcia sporów między członkami w odniesieniu do ECIC, między członkami a ECIC oraz między ECIC a osobami trzecimi określa prawo państwa, w którym mieści się siedziba statutowa ECIC.

Artykuł 7c

Likwidacja ECIC

1. Statut określa procedurę, która ma być stosowana w przypadku likwidacji ECIC na podstawie decyzji jego członków.
2. W przypadku gdy ECIC nie jest w stanie spłacić swoich długów, stosuje się przepisy dotyczące niewypłacalności obowiązujące w państwie, w którym ECIC ma swoją siedzibę statutową.

Artykuł 8

Europejska sieć centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników

1. Na potrzeby celu operacyjnego nr 4 inicjatywy ustanawia się europejską sieć centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników, technologii integracyjnych i projektowania systemu („sieć”).
2. Centra kompetencji prowadzą wszystkie lub niektóre z następujących działań na rzecz przemysłu Unii, w szczególności MŚP i spółek o średniej kapitalizacji, a także organizacji badawczo-technologicznych, uniwersytetów i sektora publicznego:
 - a) zapewnianie dostępu do usług i narzędzi projektowania w ramach celu operacyjnego nr 4 inicjatywy, jak również do linii pilotażowych wspieranych w ramach celu operacyjnego nr 2 inicjatywy;
 - b) podnoszenie świadomości i zapewnienie zainteresowanym stronom niezbędnego know-how, niezbędnej wiedzy fachowej i niezbędnych umiejętności, aby pomóc im w przyspieszeniu rozwoju i integracji nowych technologii półprzewodnikowych, opcji projektowych i koncepcji systemowych przez efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów sieci, a także zachęcanie do zwiększenia liczby studentów i wspieranie jakości edukacji w odnośnych dziedzinach studiów na uniwersytetach europejskich;
 - c) podnoszenie świadomości oraz udzielanie lub zapewnianie dostępu do wiedzy fachowej, know-how i usług, w tym gotowości do projektowania systemu, nowych i istniejących linii pilotażowych oraz wspieranie działań niezbędnych do budowania umiejętności i kompetencji;
 - d) ułatwianie transferu wiedzy fachowej i know-how między państwami członkowskimi i regionami, przy jednoczesnym zachęcaniu do wymiany umiejętności, wiedzy i dobrych praktyk oraz wspieraniu wspólnych programów;

- e) opracowywanie szczegółowych działań szkoleniowych w zakresie technologii półprzewodnikowych i ich zastosowań oraz zarządzanie nimi w celu wspierania rozwoju puli talentów w Unii.
3. Państwa członkowskie wyznaczają proponowane centra kompetencji zgodnie ze swoimi procedurami krajowymi, strukturami administracyjnymi i instytucjonalnymi w drodze otwartej i konkurencyjnej procedury. Program prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów określa procedurę ustanawiania centrów kompetencji, w tym kryteria kwalifikacji, oraz dalsze zadania i funkcje centrów w odniesieniu do realizacji działań w ramach inicjatywy, a także procedurę ustanawiania sieci. Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów decyduje o wyborze centrów kompetencji wchodzących w skład sieci oraz o ustanowieniu sieci. Państwa członkowskie i Komisja maksymalizują synergie z istniejącymi centrami kompetencji ustanowionymi w ramach innych inicjatyw UE, takimi jak europejskie centra innowacji cyfrowych.
- [4. skreślony]

[Artykuł 9]

[przeniesiono do artykułu 5a]

ROZDZIAŁ III

BEZPIECZEŃSTWO DOSTAW I ODPORNOŚĆ

Artykuł 10

Zintegrowane zakłady produkcyjne

1. Zintegrowane zakłady produkcyjne to pierwsze w swoim rodzaju zakłady wytwarzające półprzewodniki, znajdujące się w Unii, których zdolność produkcyjna jest wykorzystywana do ich własnych celów i które przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw i do odporności ekosystemu półprzewodników w Unii.
2. Zintegrowany zakład produkcyjny kwalifikuje się jako pierwszy w swoim rodzaju zakład, kiedy składa wniosek zgodnie z art. 12 ust. 1.
 - [a) skreślony]
- 2a. Zintegrowany zakład produkcyjny spełnia następujące wymogi:
 - b) jego ustanowienie, eksploatacja lub produkcja wywierają pozytywny efekt mnożnikowy na unijny łańcuch wartości półprzewodników, wykraczający poza dane przedsiębiorstwo lub dane państwo członkowskie, co ma pozytywny wpływ na bezpieczeństwo dostaw i odporność ekosystemu półprzewodników, zwiększając dostępność wykwalifikowanej siły roboczej i przyczyniając się do cyfrowej i zielonej transformacji Unii;
 - c) gwarantuje, że nie będzie podlegać eksterytorialnemu stosowaniu obowiązków świadczenia usług publicznych nakładanych przez państwa trzecie w sposób, który mógłby osłabić zdolność przedsiębiorstwa do wypełniania obowiązków określonych w art. 21 ust. 1, oraz zobowiązuje się do poinformowania Komisji w przypadku zaistnienia takiego obowiązku;

- d) inwestuje w Unii w ciągle innowacje w celu poczynienia konkretnych postępów w dziedzinie technologii półprzewodników lub przygotowania technologii nowej generacji.
3. Do celów inwestowania w ciągle innowacje zgodnie z ust. 2 lit. d) zintegrowany zakład produkcyjny uzyskuje preferencyjny dostęp do linii pilotażowych utworzonych na mocy art. 5 ust. 1 lit. b). Każdy taki preferencyjny dostęp nie wyklucza skutecznego dostępu innych zainteresowanych przedsiębiorstw do linii pilotażowych, ani nie utrudnia tym innym przedsiębiorstwom takiego skutecznego dostępu.

Artykuł 11

Otwarte unijne fabryki

1. Otwarte unijne fabryki to pierwsze w swoim rodzaju zakłady wytwarzające półprzewodniki, znajdujące się w Unii, które oferują zdolność produkcyjną przedsiębiorstwom niepowiązanym i tym samym przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw i do odporności ekosystemu półprzewodników w Unii.
2. Otwarta unijna fabryka kwalifikuje się jako pierwszy w swoim rodzaju zakład, kiedy składa wniosek zgodnie z art. 12 ust. 1.
 - [a) skreślony]
 - 2a. Otwarta unijna fabryka spełnia następujące kryteria:
 - b) jej ustanowienie, eksploatacja lub produkcja wywierają pozytywny efekt mnożnikowy na unijny łańcuch wartości półprzewodników, wykraczający poza dane przedsiębiorstwo lub dane państwo członkowskie, co ma pozytywny wpływ na bezpieczeństwo dostaw i odporność ekosystemu półprzewodników, zwiększając dostępność wykwalifikowanej siły roboczej i przyczyniając się do cyfrowej i zielonej transformacji Unii, ze szczególnym uwzględnieniem zakresu, w jakim oferuje ona zdolność produkcyjną przedsiębiorstwom niepowiązanym z zakładem, jeżeli istnieje wystarczający popyt;

- c) gwarantuje, że nie będzie podlegać eksterytorialnemu stosowaniu obowiązków świadczenia usług publicznych nakładanych przez państwa trzecie w sposób, który mógłby osłabić zdolność przedsiębiorstwa do wypełniania obowiązków określonych w art. 21 ust. 1, oraz zobowiązuje się do poinformowania Komisji w przypadku zaistnienia takiego obowiązku;
 - d) inwestuje w Unii w ciągłe innowacje w celu poczynienia konkretnych postępów w dziedzinie technologii półprzewodników lub przygotowania technologii nowej generacji.
3. W przypadku gdy otwarta unijna fabryka oferuje zdolność produkcyjną przedsiębiorstwom niepowiązanym z operatorem zakładu, ustanawia ona i utrzymuje odpowiedni i skuteczny rozdział funkcjonalny procesów projektowania i wytwarzania w celu zapewnienia ochrony informacji uzyskanych na każdym etapie.
4. Do celów inwestowania w ciągłe innowacje zgodnie z ust. 2 lit. d) otwarta unijna fabryka uzyskuje preferencyjny dostęp do linii pilotażowych utworzonych na mocy art. 5 ust. 1 lit. b). Każdy taki preferencyjny dostęp nie wyklucza skutecznego dostępu innych zainteresowanych przedsiębiorstw do linii pilotażowych, ani nie utrudnia tym innym przedsiębiorstwom takiego skutecznego dostępu.

Artykuł 12

Procedura dotycząca statusu

1. Każde przedsiębiorstwo lub konsorcjum przedsiębiorstw może złożyć do Komisji wniosek o przyznanie projektowi statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki.
2. Komisja, biorąc pod uwagę opinie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, ocenia wnioski w drodze sprawiedliwej i przejrzystej procedury w oparciu o następujące elementy:

- a) zgodność z kryteriami określonymi, odpowiednio, w art. 10 ust. 2 lub w art. 11 ust. 2 i zobowiązanie do przestrzegania wymogów określonych w art. 10 ust. 2a lub art. 11 ust. 2a;
 - b) biznesplan zawierający ocenę rentowności finansowej projektu, z uwzględnieniem całego okresu jego trwania, w tym informacje o ewentualnym planowanym wsparciu publicznym;
 - c) udokumentowane doświadczenie wnioskodawcy w instalowaniu i eksploatacji podobnych zakładów;
 - d) dostarczenie odpowiedniego dokumentu potwierdzającego gotowość państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których wnioskodawca zamierza utworzyć swój zakład, do wspierania utworzenia takiego zakładu.
- 2a. Komisja podejmuje decyzję w sprawie wniosku. Decyzja ta określa okres obowiązywania statusu na podstawie przewidywanego okresu trwania projektu. Komisja przyjmuje decyzję oraz powiadamia wnioskodawcę w terminie sześciu miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku. Jeżeli Komisja uzna, że informacje zawarte we wniosku są niekompletne, umożliwia wnioskodawcy przedłożenie dodatkowych informacji wymaganych do bezzwłocznego uzupełnienia wniosku.
3. Komisja monitoruje postępy w tworzeniu i eksploatacji zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk oraz regularnie informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników.

W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że dany zakład przestał spełniać wymogi określone, odpowiednio, w art. 10 ust. 2a lub art. 11 ust. 2a, umożliwia operatorowi zakładu przedstawienie uwag i zaproponowanie odpowiednich środków.

- 3a. Operator zakładu może zwrócić się do Komisji o dokonanie przeglądu okresu obowiązywania statusu lub o zmianę jego planów wdrożenia w odniesieniu do zgodności z wymogami określonymi, odpowiednio, w art. 10 ust. 2a lub art. 11 ust. 2a, jeżeli uzna to za należyte ze względu na nieprzewidziane okoliczności zewnętrzne. Na podstawie przeglądu Komisja może zmienić okres obowiązywania statusu przyznanego zgodnie z ust. 2a lub zaakceptować zmianę planów wdrożenia.
4. W przypadku gdy podstawą uznania był wniosek zawierający nieprawidłowe informacje lub jeżeli pomimo zakończenia procedury określonej w ust. 3 zakład nie spełnia wymogów określonych, odpowiednio, w art. 10 ust. 2a lub art. 11 ust. 2a, Komisja może uchylić decyzję o uznaniu statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki. Przed podjęciem takiej decyzji Komisja konsultuje się z Europejską Radą ds. Półprzewodników po przedstawieniu jej powodów takiego uchylenia.
5. Zakłady, które nie są już zintegrowanymi zakładami produkcyjnymi ani otwartymi unijnymi fabrykami, tracą wszystkie prawa związane z uznaniem tego statusu wynikające z niniejszego rozporządzenia. Zakłady, które nie są już zintegrowanymi zakładami produkcyjnymi ani otwartymi unijnymi fabrykami, nadal podlegają jednak obowiązkowi określonemu w art. 21 ust. 1 przez okres odpowiadający okresowi pierwotnie przewidzianemu w momencie przyznania statusu zgodnie z ust. 2a lub, w przypadku dokonania przeglądu statusu, zmienionemu okresowi obowiązywania zgodnie z ust. 3a.

Artykuł 13

Interes Unii i wsparcie publiczne

1. Zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki uznaje się za leżące w interesie Unii, ponieważ przyczyniają się one do bezpieczeństwa dostaw półprzewodników i odporności ekosystemu półprzewodników w Unii.

2. Aby przyczynić się do bezpieczeństwa dostaw i odporności ekosystemu półprzewodników w Unii, państwa członkowskie mogą, nie naruszając przepisów art. 107 i 108 Traktatu, stosować środki wsparcia i udzielać wsparcia administracyjnego zintegrowanym zakładom produkcyjnym i otwartym unijnym fabrykom zgodnie z art. 14.

Artykuł 14

Przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń

1. Państwa członkowskie zapewniają sprawne i terminowe rozpatrywanie wniosków administracyjnych związanych z planowaniem, budową i eksploatacją zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk. W tym celu wszystkie zainteresowane organy krajowe zapewniają, aby wnioski te były rozpatrywane najszybciej jak to możliwe z prawnego punktu widzenia, z pełnym poszanowaniem przepisów i procedur państw członkowskich.
2. Zintegrowanym zakładom produkcyjnym i otwartym unijnym fabrykom nadaje się status najwyższego możliwego znaczenia w kraju, jeżeli takie rozróżnienie istnieje, i traktuje się je zgodnie z tym statusem w procedurach wydawania pozwoleń, w tym związanych z ocenami oddziaływania na środowisko oraz, jeżeli prawo krajowe tak stanowi, dotyczących zagospodarowania przestrzennego.
3. Bezpieczeństwo dostaw półprzewodników i odporność ekosystemu półprzewodników można uznać za powód o charakterze zasadniczym wynikający z nadrzędnego interesu publicznego w rozumieniu art. 6 ust. 4 i art. 16 ust. 1 lit. c) dyrektywy 92/43/EWG oraz za nadrzędny interes społeczny w rozumieniu art. 4 ust. 7 dyrektywy 2000/60. W związku z tym planowanie, budowę i eksploatację zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk można uznać za leżące w nadrzędnym interesie publicznym, o ile spełnione są pozostałe warunki określone w tych przepisach.

4. Każde zainteresowane państwo członkowskie może wyznaczyć w odniesieniu do każdego zintegrowanego zakładu produkcyjnego i każdej otwartej unijnej fabryki organ odpowiedzialny za ułatwianie składania i koordynację wniosków administracyjnych związanych z planowaniem, budową i eksploatacją. Każdy wyznaczony organ może mianować koordynatora, który pełni funkcję pojedynczego punktu kontaktowego dla zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki. Jeżeli utworzenie zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki wymaga podjęcia decyzji w co najmniej dwóch państwach członkowskich, odnośne wyznaczone organy mogą podjąć wszelkie niezbędne kroki służące sprawnej i skutecznej współpracy i koordynacji między sobą.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE I REAGOWANIE KRYZYSOWE

SEKCJA 1

MONITOROWANIE

Artykuł 15

Monitorowanie

1. Do celów niniejszego rozporządzenia monitorowanie łańcucha wartości półprzewodników obejmuje następujące działania:
 - a) monitorowanie wskaźników wczesnego ostrzegania określonych zgodnie z art. 16;
 - b) monitorowanie przez państwa członkowskie integralności działań prowadzonych przez kluczowych uczestników rynku określonych zgodnie z art. 17.

Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja określa częstotliwość monitorowania na podstawie potrzeb łańcucha wartości półprzewodników.

Komisja koordynuje działania związane z monitorowaniem łańcucha wartości półprzewodników w oparciu o informacje zgromadzone za pośrednictwem służb Komisji, właściwych organów krajowych lub innych źródeł, takich jak partnerzy międzynarodowi.

- 1a. Komisja zapewnia znormalizowane i bezpieczne środki gromadzenia i przetwarzania informacji do celów ust. 1 lit. a), z należyтым uwzględnieniem minimalizowania obciążeń administracyjnych dla MŚP.
- 1b. Do celów ust. 1c właściwe organy krajowe sporządzają i prowadzą listę kontaktów obejmującą wszystkie odpowiednie przedsiębiorstwa prowadzące działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników i mające siedzibę na ich terytorium. Komisja zapewnia standardowy format listy kontaktów w celu zapewnienia interoperacyjności.
- 1c. Na podstawie środków przewidzianych w ust. 1a Komisja inicjuje dobrowolne wnioski na potrzeby prowadzenia działań monitorujących zgodnie z ust. 1 lit. a). Komisja zapewnia bezpieczne środki przekazywania danych.
- 1e. Na podstawie informacji zgromadzonych w ramach działań, o których mowa w ust. 1, Komisja przedstawia sprawozdanie na temat zbiorczych ustaleń. Komisja przedstawia to sprawozdanie Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników.
- 1f. Z wszelkimi uzyskanymi informacjami postępuje się zgodnie z przepisami art. 27.

[2. skreślony]

[3. skreślony]

[4. skreślony]

[5. skreślony]

[6. skreślony]

[7. skreślony]

Artykuł 16

Wskaźniki wczesnego ostrzegania

1. We współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja opracowuje wykaz wskaźników wczesnego ostrzegania z myślą o identyfikowaniu czynników, które mogą zakłócać dostawy półprzewodników w Unii, zagrażać im lub negatywnie na nie wpływać lub też które mogą zakłócać handel półprzewodnikami w Unii, zagrażać mu lub negatywnie na niego wpływać. Wykaz ten jest podawany do wiadomości publicznej.
 - 1a. Monitorowanie wskaźników wczesnego ostrzegania odbywa się za pomocą dobrowolnych wniosków o udzielenie informacji zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 1a i 1c.
2. Komisja, we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników, regularnie, co najmniej raz na dwa lata, dokonuje przeglądu wykazu wskaźników wczesnego ostrzegania.
- [3. skreślony]

Artykuł 17

Kluczowi uczestnicy rynku

1. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, określają kluczowych uczestników rynku prowadzących działalność w ramach łańcuchów dostaw półprzewodników, którzy mają siedzibę na ich terytorium, uwzględniając następujące elementy:

- a) liczbę innych przedsiębiorstw unijnych, które korzystają z usług świadczonych lub towarów dostarczanych przez uczestnika rynku;
 - b) udział kluczowego uczestnika rynku w unijnym lub globalnym rynku takich usług lub towarów;
 - c) znaczenie uczestnika rynku w utrzymywaniu wystarczającego poziomu świadczenia usług lub dostaw towarów w Unii przy uwzględnieniu dostępności alternatywnych sposobów świadczenia takich usług lub dostarczania takich towarów;
 - d) wpływ, jaki zakłócenie świadczenia usług lub dostaw towarów przez uczestnika rynku może mieć na unijny łańcuch dostaw półprzewodników i rynki zależne.
2. Państwa członkowskie monitorują integralność działań prowadzonych przez kluczowych uczestników rynku, składając sprawozdania na temat poważnych zdarzeń, które mogą utrudniać regularne funkcjonowanie tych działań.

SEKCJA 2

OSTRZEGANIE I KRYZYS

Artykuł 17a

Ostrzeżenie i działania zapobiegawcze

1. W przypadku gdy właściwy organ krajowy dowie się o ryzyku poważnego zakłócenia w dostawach półprzewodników, bez zbędnej zwłoki ostrzega przed tym ryzykiem Komisję.
2. Po otrzymaniu ostrzeżenia zgodnie z ust. 1 lub w przypadku gdy Komisja dowiaduje się o ryzyku poważnego zakłócenia w dostawach półprzewodników, w tym od partnerów międzynarodowych, Komisja realizuje następujące działania zapobiegawcze:

- a) zwołuje nadzwyczajne posiedzenie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w celu skoordynowania następujących działań:
- 1) omówienie dotkliwości zakłóceń w dostawach półprzewodników;
 - 2) omówienie, czy właściwe, konieczne i proporcjonalne może być – w ramach środka zapobiegawczego – wspólne dokonywanie przez państwa członkowskie zakupów półprzewodników, produktów pośrednich lub surowców („skoordynowane zamówienia”);
 - 3) nawiązanie dialogu z zainteresowanymi stronami z myślą o określeniu i przygotowaniu środków zapobiegawczych;
- b) podejmuje konsultacje lub współpracę w imieniu Unii z odpowiednimi państwami trzecimi w celu znalezienia wspólnych rozwiązań w zakresie przeciwdziałania zakłóceniom łańcucha dostaw, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami. W stosownych przypadkach może to obejmować koordynację działań w ramach odpowiednich forów międzynarodowych.
3. Skoordynowane zamówienia, które można zrealizować w następstwie dyskusji określonych w ust. 2 lit. a) pkt 2), realizowane są przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami określonymi w art. 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE²⁵.

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

Artykuł 18

Uruchomienie etapu kryzysowego

1. W przypadku gdy Komisja dowie się o ryzyku poważnego zakłócenia w dostawach półprzewodników na podstawie art. 17a ust. 2, ocenia, czy spełnione są warunki uruchomienia etapu kryzysowego. Jeżeli ocena taka wykaże konkretne i wiarygodne dowody na poważne zakłócenia w dostawach półprzewodników lub poważne przeszkody w handlu półprzewodnikami w Unii prowadzące do znacznych niedoborów uniemożliwiających dostarczanie, naprawę i konserwację podstawowych produktów wykorzystywanych przez sektory krytyczne, i po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja może przedstawić Radzie wniosek w sprawie uruchomienia etapu kryzysowego.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może uruchomić etap kryzysowy w drodze aktu wykonawczego Rady. Okres trwania etapu kryzysowego jest ograniczony i określa się go w akcie wykonawczym. Komisja regularnie, co najmniej raz na trzy miesiące, składa Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników sprawozdania na temat stanu kryzysu.

[2. skreślony]

3. Przed upływem okresu, na jaki został uruchomiony etap kryzysowy, Komisja, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, ocenia, czy należy przedłużyć okres trwania etapu kryzysowego. Jeżeli Komisja uzna, że przedłużenie jest konieczne do należytego zaradzenia kryzysowi związanemu z niedoborem półprzewodników w Unii, Komisja przedstawia Radzie wniosek w sprawie przedłużenia etapu kryzysowego. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może przedłużyć etap kryzysowy w drodze aktu wykonawczego Rady. Okres przedłużenia jest ograniczony i określa się go w akcie wykonawczym. Komisja może wielokrotnie przedstawiać Radzie wnioski w sprawie przedłużenia etapu kryzysowego, jeżeli jest to należycie uzasadnione.

- 3a. Podczas etapu kryzysowego Komisja, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, ocenia stosowność wcześniejszego zakończenia etapu kryzysowego. Jeżeli Komisja uzna, że konieczne jest wcześniejsze zakończenie, przedstawia Radzie wniosek w sprawie zakończenia etapu kryzysowego. Rada może zakończyć etap kryzysowy w drodze aktu wykonawczego Rady.
4. Podczas etapu kryzysowego Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zwołuje w razie potrzeby nadzwyczajne posiedzenia Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Państwa członkowskie ściśle współpracują z Komisją i terminowo informują ją o wszelkich krajowych środkach wdrażanych w odniesieniu do łańcucha dostaw półprzewodników w ramach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników.
5. Po upływie okresu, na jaki uruchamia się etap kryzysowy, lub w przypadku wcześniejszego zakończenia tego etapu zgodnie z ust. 3a środki wprowadzone zgodnie z art. 20, 21 i 22 bezzwłocznie przestają mieć zastosowanie.

SEKCJA 3

REAGOWANIE NA NIEDOBORY

Artykuł 19

Zestaw narzędzi na wypadek sytuacji nadzwyczajnych

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 18 ust. 2 i w razie potrzeby, aby zaradzić kryzysowi związanemu z niedoborem półprzewodników w Unii, Komisja może przyjąć środki przewidziane w art. 20 na warunkach w nim określonych. Ponadto Komisja może przyjąć środki przewidziane w art. 21 lub 22 bądź w obu tych artykułach na warunkach w nich określonych.
- [2. skreślony]

3. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 18 ust. 2 i w stosownych przypadkach, aby zaradzić kryzysowi związanemu z niedoborem półprzewodników w Unii, Europejska Rada ds. Półprzewodników może dokonać oceny oczekiwanego wpływu ewentualnego nałożenia środków ochronnych, biorąc pod uwagę, czy sytuacja na rynku odpowiada znacznemu niedoborowi podstawowego produktu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/479, i przedstawić Komisji swoją opinię.
4. Stosowanie środków, o których mowa w ust. 1, jest proporcjonalne i ograniczone do tego, co jest konieczne do przeciwdziałania poważnym zakłóceniom dotyczącym krytyczne sektory w Unii, oraz musi leżeć w najlepszym interesie Unii. Podczas stosowania tych środków należy unikać nakładania nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych na MŚP.
5. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o wszelkich środkach wdrożonych zgodnie z ust. 1 oraz wyjaśnia powody swojej decyzji.
6. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja może wydać wytyczne dotyczące wdrażania i stosowania środków nadzwyczajnych.

Artykuł 20

Gromadzenie informacji

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 18 ust. 2 Komisja może zwrócić się do przedsiębiorstw prowadzących działalność w ramach łańcucha dostaw półprzewodników o przekazanie informacji o ich potencjale produkcyjnym, zdolnościach produkcyjnych i najważniejszych bieżących zakłóceniach. Żądane informacje ograniczają się do tego, co niezbędne do oceny charakteru kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników lub do określenia i oceny potencjalnych środków łagodzących lub nadzwyczajnych na szczeblu krajowym lub unijnym. Wnioski o udzielenie informacji nie mogą oznaczać dostarczania informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z interesami bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich.

- 1a. Przed wystosowaniem wniosku o udzielenie informacji Komisja przeprowadza dobrowolne konsultacje z reprezentatywną liczbą odpowiednich przedsiębiorstw w celu określenia odpowiedniej i proporcjonalnej treści takiego wniosku. Komisja opracowuje wniosek o udzielenie informacji we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników.
- 1b. Na potrzeby wystosowania wniosku o udzielenie informacji Komisja stosuje bezpieczne środki przewidziane w art. 15 ust. 1a. W tym celu właściwe organy krajowe przekazują Komisji listę kontaktów opracowaną na podstawie art. 15 ust. 1b. Z wszelkimi uzyskanymi informacjami postępuje się zgodnie z przepisami art. 27. Komisja bezzwłocznie przekazuje kopię wniosku o udzielenie informacji właściwemu organowi krajowemu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się zakład produkcyjny, do którego kierowany jest wniosek. Na żądanie właściwego organu krajowego Komisja przekazuje informacje uzyskane od odnośnego przedsiębiorstwa zgodnie z prawem Unii.
2. We wniosku o udzielenie informacji określa się jego podstawę prawną, a sam wniosek musi być proporcjonalny pod względem szczegółowości i ilości danych oraz częstotliwości dostępu do danych, których dotyczy wniosek, uwzględniać prawnie uzasadnione cele przedsiębiorstwa oraz koszty i działania wymagane do udostępnienia danych, a także określa się w nim termin, w którym należy udzielić informacji. Wskazuje się w nim również kary przewidziane w art. 28.
3. Właściciele przedsiębiorstw lub ich przedstawiciele oraz, w przypadku osób prawnych, spółek lub firm lub związków nieposiadających osobowości prawnej, osoby upoważnione do ich reprezentowania z mocy prawa lub na podstawie aktu założycielskiego udzielają żądanych informacji w imieniu odnośnego przedsiębiorstwa lub odnośnego związku przedsiębiorstw. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą udzielać informacji w imieniu swoich klientów. Klienci ci ponoszą pełną odpowiedzialność w przypadku, gdy przekazane informacje są niekompletne, nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd.

4. Jeżeli w odpowiedzi na wniosek wystosowany na podstawie niniejszego artykułu przedsiębiorstwo dostarczy – umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania – nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub nie dostarczy tych informacji w wyznaczonym terminie, podlega grzywnom ustalonym zgodnie z art. 28, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedsiębiorstwo nie dostarczy żądanych informacji z należycie uzasadnionych powodów.
5. Jeżeli przedsiębiorstwo mające siedzibę w Unii otrzyma od państwa trzeciego wniosek o udzielenie informacji dotyczących jego działalności związanej z półprzewodnikami, informuje o tym Komisję w taki sposób, aby umożliwić jej wystąpienie z wnioskiem o udzielenie podobnych informacji. Komisja informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników o wystąpieniu przez państwo trzecie z takim wnioskiem.

Artykuł 21

Zamówienia priorytetowe

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 18 ust. 2 Komisja może zobowiązać zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki do przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia na produkty istotne w kontekście kryzysu, które są albo bezpośrednio używane przez sektory krytyczne, albo wykorzystywane na potrzeby produkcji urządzeń wykorzystywanych przez sektory krytyczne („zamówienie priorytetowe”). Obowiązek ten ma pierwszeństwo przed jakimkolwiek obowiązkiem wykonania świadczenia wynikającym z prawa prywatnego lub publicznego.
2. Obowiązek wynikający z ust. 1 może również zostać nałożony na inne przedsiębiorstwa w odniesieniu do ich zakładów wytwarzających półprzewodniki, w przypadku gdy zaakceptowały one taką możliwość w kontekście otrzymania wsparcia publicznego.
3. Jeżeli przedsiębiorstwo wytwarzające półprzewodniki mające siedzibę w Unii podlega środkowi dotyczącemu zamówień priorytetowych stosowanemu w państwie trzecim, informuje o tym Komisję. W przypadku gdy obowiązek ten ma znaczący wpływ na funkcjonowanie niektórych sektorów krytycznych, Komisja może zobowiązać to przedsiębiorstwo do przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu zgodnie z ust. 4, 5 i 6.

- 3a. Zamówienia priorytetowe są ograniczone do beneficjentów, których działalność została zakłócona lub jest zagrożona zakłóceniem i którzy nie byli w stanie uniknąć ani złagodzić skutków niedoboru w inny sposób. Komisja może zwrócić się do beneficjenta o przedstawienie odpowiednich dowodów w tym zakresie.
4. Zobowiązania, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, Komisja przyjmuje w drodze decyzji. Przed wydaniem indywidualnych decyzji Komisja konsultuje się z Europejską Radą ds. Półprzewodników w sprawie stosowania priorytetowych zamówień w danym sektorze krytycznym. Decyzję podejmuje się zgodnie ze wszystkimi mającymi zastosowanie zobowiązaniami prawnymi Unii, z uwzględnieniem okoliczności sprawy, w tym zasad konieczności i proporcjonalności. W decyzji uwzględnia się w szczególności prawnie uzasadnione cele danego przedsiębiorstwa oraz koszty i działania niezbędne do wprowadzenia jakichkolwiek zmian w kolejności produkcji. W swojej decyzji Komisja określa podstawę prawną zamówienia priorytetowego, ustala termin, w którym zamówienie ma zostać zrealizowane, oraz, w stosownych przypadkach, określa produkt i jego ilość, a także określa kary przewidziane w art. 28 za niewywiązanie się z obowiązku. Zamówienie priorytetowe wycenia się na uczciwym i rozsądnym poziomie.
5. Przed złożeniem zamówienia priorytetowego zgodnie z ust. 1 Komisja zapewnia przewidywanemu odbiorcy zamówienia priorytetowego możliwość przedstawienia jego stanowiska na temat wykonalności i szczegółów odnośnego zamówienia. Komisja nie składa zamówienia priorytetowego, jeżeli:
- a) przedsiębiorstwo nie jest w stanie zrealizować zamówienia priorytetowego z powodu niewystarczającego potencjału produkcyjnego lub niewystarczającej zdolności produkcyjnej, nawet przy preferencyjnym traktowaniu zamówienia;
 - b) przyjęcie zamówienia stanowiłoby nadmierne obciążenie ekonomiczne i powodowałoby szczególne trudności dla przedsiębiorstwa.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo jest zobowiązane do przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia priorytetowego, nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek naruszenie zobowiązań umownych, które jest niezbędne do realizacji zamówień priorytetowych. Odpowiedzialność wyłącza się tylko w takim zakresie, w jakim naruszenie zobowiązań umownych było konieczne do wywiązania się z obowiązku dotyczącego priorytetowego traktowania.
7. Komisja przyjmie akt wykonawczy określający praktyczne i operacyjne ustalenia dla funkcjonowania zamówień priorytetowych. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 33 ust. 2.

Artykuł 22

Wspólne zakupy

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 18 ust. 2, na wniosek co najmniej dwóch państw członkowskich Komisja może działać w charakterze centralnej jednostki zakupującej w imieniu wszystkich gotowych do uczestnictwa państw członkowskich („uczestniczące państwa członkowskie”) na potrzeby udzielanych przez nie zamówień publicznych na produkty istotne w kontekście kryzysu, które są albo bezpośrednio używane przez sektory krytyczne, albo wykorzystywane na potrzeby produkcji urządzeń wykorzystywanych przez sektory krytyczne („wspólne zakupy”). Udział we wspólnych zakupach pozostaje bez uszczerbku dla innych procedur udzielania zamówień.
2. Komisja ocenia użyteczność, konieczność i proporcjonalność wniosku, z uwzględnieniem opinii Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Jeżeli Komisja nie zamierza przyjmować wniosku, informuje o tym zainteresowane państwa członkowskie oraz Europejską Radę ds. Półprzewodników i podaje przyczyny odmowy.
3. Komisja opracowuje wniosek w sprawie umowy do podpisania przez uczestniczące państwa członkowskie. Umowa ta szczegółowo organizuje wspólne zakupy, o których mowa w ust. 1, i ustanawia mandat dla Komisji do działania w imieniu uczestniczących państw członkowskich.

4. Komisja udziela zamówień na podstawie niniejszego rozporządzenia zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046²⁶ (rozporządzenie finansowe) w odniesieniu do jej własnych zamówień. Komisja może mieć możliwość i obowiązek udzielania w imieniu wszystkich uczestniczących państw członkowskich zamówień podmiotom gospodarczym, w tym indywidualnym producentom produktów istotnych w kontekście kryzysu, dotyczących zakupu takich produktów lub dotyczących finansowania produkcji lub rozwoju takich produktów w zamian za prawo pierwszeństwa do ich rezultatu.
5. Jeżeli udzielanie zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu obejmuje finansowanie z budżetu Unii, w konkretnych umowach z podmiotami gospodarczymi mogą być określone specjalne warunki.
6. Komisja przeprowadza postępowania o udzielenie zamówienia i zawiera w imieniu uczestniczących państw członkowskich umowy z podmiotami gospodarczymi. Komisja zachęca uczestniczące państwa członkowskie do wyznaczenia przedstawicieli, którzy będą brali udział w przygotowaniu postępowań o udzielenie zamówienia. Odpowiedzialność za wdrażanie lub odsprzedaż zakupionych produktów spoczywa na uczestniczących państwach członkowskich.
7. Wdrażanie wspólnych zakupów zgodnie z niniejszym artykułem pozostaje bez uszczerbku dla innych instrumentów przewidzianych w rozporządzeniu finansowym.

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

ROZDZIAŁ V

ZARZĄDZANIE

SEKCJA 1

EUROPEJSKA RADA DS. PÓLPRZEWODNIKÓW

Artykuł 23

Ustanowienie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników i jej zadania

1. Ustanawia się Europejską Radę ds. Półprzewodników.
2. Europejska Rada ds. Półprzewodników udziela Komisji porad i pomocy oraz kieruje do niej zalecenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w szczególności poprzez:
 - a) udzielanie radzie władz publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów porad dotyczących inicjatywy;
 - b) doradzanie Komisji w zakresie oceny wniosków dotyczących zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk;
 - c) omawianie i przygotowywanie wskazywania konkretnych sektorów i technologii o potencjalnie znaczących skutkach społecznych lub środowiskowych, wymagających w związku z tym certyfikacji jako produkty ekologiczne, godne zaufania i bezpieczne;
 - d) uwzględnienie kwestii monitorowania i reagowania kryzysowego;

- e) udzielanie porad i wydawanie zaleceń w odniesieniu do wdrażania niniejszego rozporządzenia, ułatwianie współpracy między państwami członkowskimi, a także wymiany informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem.
3. Europejska Rada ds. Półprzewodników wspiera Komisję we współpracy międzynarodowej, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami, w tym w zakresie gromadzenia informacji i oceny sytuacji kryzysowych.
 4. Europejska Rada ds. Półprzewodników zapewnia – w stosownych przypadkach – koordynację, współpracę i wymianę informacji z odpowiednimi strukturami reagowania kryzysowego i gotowości na sytuacje kryzysowe ustanowionymi na mocy prawa Unii.
 5. Europejska Rada ds. Półprzewodników może prowadzić wymianę informacji z zainteresowanymi stronami trzecimi w celu otrzymywania w odpowiednim zakresie informacji na potrzeby jej działalności.

Artykuł 24

Struktura Europejskiej Rady ds. Półprzewodników

1. Europejska Rada ds. Półprzewodników składa się z przedstawicieli państw członkowskich i przewodniczy jej przedstawiciel Komisji.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza przedstawiciela wysokiego szczebla do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. W przypadkach, gdy jest to istotne w związku z funkcją i wiedzą fachową, państwo członkowskie może mieć więcej niż jednego przedstawiciela w odniesieniu do różnych zadań Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Każdy członek Europejskiej Rady ds. Półprzewodników ma zastępcę. W miarę możliwości Europejska Rada ds. Półprzewodników podejmuje decyzje w drodze konsensusu. Jeżeli nie można osiągnąć konsensusu, Europejska Rada ds. Półprzewodników podejmuje decyzje większością dwóch trzecich głosów państw członkowskich. Każde państwo członkowskie dysponuje tylko jednym głosem niezależnie od liczby przedstawicieli.

3. Na swoim pierwszym posiedzeniu, na wniosek Komisji i w porozumieniu z nią, Europejska Rada ds. Półprzewodników przyjmuje regulamin wewnętrzny.
4. Komisja może ustanawiać stałe lub tymczasowe podgrupy na potrzeby zbadania konkretnych kwestii. W stosownych przypadkach Komisja może zapraszać do udziału w tych podgrupach, w charakterze obserwatorów, organizacje reprezentujące interesy łańcucha wartości półprzewodników, w tym sojusz przemysłowy na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych, oraz użytkowników półprzewodników na szczeblu unijnym. Ustanawia się podgrupę obejmującą unijne organizacje badawczo-technologiczne na potrzeby badania szczególnych aspektów strategicznych kierunków technologii i składania Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników sprawozdań na ten temat.

Artykuł 25

Funkcjonowanie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników

1. Europejska Rada ds. Półprzewodników odbywa zwykle posiedzenia co najmniej raz w roku. Na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego może odbywać nadzwyczajne posiedzenia, o których mowa w art. 15 i 18.
2. Europejska Rada ds. Półprzewodników odbywa odrębne posiedzenia w związku ze swoimi zadaniami, o których mowa w art. 23 ust. 2 lit. a), oraz w związku ze swoimi zadaniami, o których mowa w art. 23 ust. 2 lit. b), c) i d).
3. Przewodniczący zwołuje posiedzenia i przygotowuje porządek obrad zgodnie z zadaniami Europejskiej Rady ds. Półprzewodników określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz z jej regulaminem wewnętrznym. Komisja udziela administracyjnego i analitycznego wsparcia na potrzeby działań Europejskiej Rady ds. Półprzewodników zgodnie z art. 23.

4. Przewodniczący może zapraszać ekspertów posiadających szczególną wiedzę fachową w danej dziedzinie, w tym z organizacji zainteresowanych stron, oraz wyznaczać obserwatorów do udziału w posiedzeniach, również na wniosek członków. Przewodniczący może podejmować działania sprzyjające wymianie informacji między Europejską Radą ds. Półprzewodników a innymi unijnymi organami, urzędami, agencjami oraz grupami eksperckimi i doradczymi. W tym celu przewodniczący zaprasza przedstawiciela Parlamentu Europejskiego do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w charakterze obserwatora. Przewodniczący zapewnia uczestnictwo w charakterze obserwatorów w Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników innych odpowiednich instytucji i organów Unii w odniesieniu do posiedzeń w związku z rozdziałem IV dotyczącym *monitorowania i reagowania kryzysowego*.
- 4a. Obserwatorzy i eksperci nie mają prawa głosu i nie uczestniczą w redagowaniu opinii, zaleceń ani porad wydawanych przez Europejską Radę ds. Półprzewodników i jej podgrupy.
5. Europejska Rada ds. Półprzewodników podejmuje niezbędne działania, aby zapewnić bezpieczne postępowanie z informacjami poufnymi i ich przetwarzanie.

SEKCJA 2

WŁAŚCIWE ORGANY KRAJOWE

Artykuł 26

Wyznaczanie właściwych organów krajowych i pojedynczych punktów kontaktowych

1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ krajowy do celów zapewnienia stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia na szczeblu krajowym.

2. Jeżeli państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ krajowy, wyraźnie określa zakres obowiązków odnośnych organów i zapewnia ich efektywną i skuteczną współpracę w celu wypełnienia ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do wyznaczenia krajowego pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 3, i jego działań.
3. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden krajowy pojedynczy punkt kontaktowy, który pełni funkcję łącznikową w celu zapewnienia współpracy transgranicznej z właściwymi organami krajowymi w innych państwach członkowskich, Komisją oraz Europejską Radą ds. Półprzewodników („pojedynczy punkt kontaktowy”). W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza tylko jeden właściwy organ, ten właściwy organ jest również pojedynczym punktem kontaktowym.
4. Każde państwo członkowskie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu właściwego organu krajowego lub więcej niż jednego właściwego organu krajowego, a także o wyznaczeniu pojedynczego punktu kontaktowego, wskazując również szczegółowo ich zadania i zakres odpowiedzialności wynikające z niniejszego rozporządzenia, informacje kontaktowe oraz wszelkie zmiany w tym zakresie.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe, w tym wyznaczony pojedynczy punkt kontaktowy, wykonywały swoje uprawnienia bezstronnie, w sposób przejrzysty i terminowy oraz aby dysponowały odpowiednimi uprawnieniami, a także zasobami technicznymi, finansowymi i ludzkimi umożliwiającymi im wykonywanie zadań powierzonych im zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe, w stosownych przypadkach i zgodnie z prawem unijnym i krajowym, konsultowały się i współpracowały z innymi odpowiednimi organami krajowymi, a także odpowiednimi zainteresowanymi stronami. Komisja sprzyja wymianie doświadczeń między właściwymi organami krajowymi.

ROZDZIAŁ VI

POUFNOŚĆ I KARY

Artykuł 27

Przetwarzanie informacji poufnych

- 2. Informacje uzyskane w trakcie wdrażania niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i są chronione odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi.
- 1. Informacje uzyskane na podstawie art. 12, 15, 20 i art. 21 ust. 3 są objęte tajemnicą zawodową i korzystają z ochrony zapewnianej przez przepisy mające zastosowanie do instytucji Unii oraz przez odpowiednie prawo krajowe.
1. Komisja oraz organy krajowe, ich urzędnicy, funkcjonariusze i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów zapewniają poufność informacji uzyskanych podczas wykonywania ich zadań i działań. Obowiązek ten dotyczy wszystkich przedstawicieli państw członkowskich, obserwatorów, ekspertów i innych uczestników obecnych na posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników zgodnie z art. 23 oraz członków komitetu zgodnie z art. 33 ust. 1.

2. W razie potrzeby Komisja i państwa członkowskie mogą wymieniać informacje uzyskane na podstawie art. 15 i 20 – wyłącznie w formie zbiorczej uniemożliwiającej ujawnienie jakichkolwiek wniosków dotyczących szczególnej sytuacji przedsiębiorstwa w państwie członkowskim – z właściwymi organami państw trzecich, z którymi zawarły dwustronne lub wielostronne umowy o zachowaniu poufności w celu zapewnienia odpowiedniego stopnia poufności. Zanim Komisja lub państwa członkowskie zaangażują się w wymianę informacji, powiadamiają Europejską Radę ds. Półprzewodników o informacjach, które mają być przedmiotem wymiany, oraz o odnośnych umowach o zachowaniu poufności.
3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze, w miarę potrzeb, na podstawie doświadczenia uzyskanego w toku gromadzenia informacji, w celu określenia praktycznych ustaleń dotyczących przetwarzania informacji poufnych w kontekście wymiany informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 33 ust. 2.

Artykuł 28

Kary i grzywny

1. Komisja może, w drodze decyzji, jeżeli zostanie to uznane za konieczne i proporcjonalne po umożliwieniu przedstawienia stanowiska zgodnie z art. 31:
 - a) nakładać grzywny, jeżeli w odpowiedzi na wniosek wystosowany na podstawie art. 20 przedsiębiorstwo umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania dostarczy nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub nie dostarczy tych informacji w wyznaczonym terminie;
 - b) nakładać grzywny, jeżeli przedsiębiorstwo umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania nie wypełni obowiązku zawiadomienia Komisji o zobowiązaniu wobec państwa trzeciego wynikającym z art. 20 ust. 5 i art. 21 ust. 3, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedsiębiorstwo nie dostarczy żądanych informacji z należycie uzasadnionych powodów;

- c) nakładać okresowe kary pieniężne, jeżeli przedsiębiorstwo umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania nie wypełni obowiązku priorytetowego traktowania produkcji produktów istotnych w kontekście kryzysu zgodnie z art. 21.

Komisja informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników o wszystkich decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym ustępem.

2. Grzywny nakładane w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), nie przekraczają kwoty 300 000 EUR. Grzywny nakładane w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b), nie przekraczają kwoty 150 000 EUR. W przypadku MŚP nakładane grzywny nie przekraczają kwoty 50 000 EUR.
3. Okresowe kary pieniężne nakładane w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c), nie przekraczają 1,5 % bieżącego dziennego obrotu za każdy dzień roboczy niewypełnienia obowiązku określonego w art. 21 i naliczane są od dnia wskazanego w decyzji, w której zamówienie priorytetowe zostało złożone. W przypadku MŚP nakładane okresowe kary pieniężne nie przekraczają 0,5 % bieżącego dziennego obrotu.
4. Przy ustalaniu kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej bierze się pod uwagę charakter, wagę i czas trwania naruszenia, w tym – w przypadku nieodpowiedniego traktowania zamówienia priorytetowego zgodnie z art. 21 – czy przedsiębiorstwo częściowo zrealizowało zamówienie priorytetowe, z należyтым uwzględnieniem zasad proporcjonalności i adekwatności.
5. W przypadku gdy przedsiębiorstwo dopełniło obowiązku, w odniesieniu do którego nałożono okresową karę pieniężną w celu wyegzekwowania jego spełnienia, Komisja może ustalić ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej na poziomie niższym niż ten, który wynikałby z pierwotnej decyzji.

6. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, na mocy których Komisja ustaliła grzywnę lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 29

Termin przedawnienia dotyczący nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych

1. Uprawnienia przyznane Komisji na podstawie art. 28 podlegają następującym terminom przedawnienia:
 - a) dwa lata w przypadku naruszeń przepisów dotyczących wniosków o udzielenie informacji zgodnie z art. 20;
 - b) dwa lata w przypadku naruszeń przepisów dotyczących obowiązku informowania zgodnie z art. 20 ust. 5 i art. 21 ust. 3;
 - c) trzy lata w przypadku naruszeń przepisów dotyczących obowiązku priorytetowego traktowania produkcji produktów istotnych w kontekście kryzysu zgodnie z art. 21.
2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym popełniono naruszenie. W przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się jednak w dniu, w którym popełniono ostatnie naruszenie.
3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję lub właściwe organy państw członkowskich w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia przerywają bieg terminu przedawnienia.
4. Przerwanie biegu terminu przedawnienia ma zastosowanie do wszystkich stron ponoszących odpowiedzialność za udział w naruszeniu.

5. Każde przerwianie powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od początku. Termin przedawnienia upływa jednak najpóźniej w dniu, w którym upłynął okres dwukrotnie przekraczający długość terminu przedawnienia bez nałożenia przez Komisję grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Termin ten przedłuża się o okres, na który bieg terminu przedawnienia został zawieszony w związku z tym, że decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 30

Termin przedawnienia dotyczący egzekwowania kar

1. Uprawnienia Komisji do wykonania decyzji wydanych na podstawie art. 28 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu trzy lata.
2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym decyzja stała się ostateczna.
3. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych zostaje przerwany:
 - a) przez powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej lub o decyzji o odmowie zastosowania takiej zmiany;
 - b) przez działanie Komisji lub państwa członkowskiego działającego na wniosek Komisji mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.

4. Każde przerwanie powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od początku.
5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych ulega zawieszeniu:
 - a) do upływu terminu przyznanego na zapłatę;
 - b) na czas zawieszenia egzekucji płatności na podstawie postanowienia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 31

Prawo do przedstawienia swojego stanowiska w odniesieniu do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych

1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 28 Komisja zapewnia odnośnemu przedsiębiorstwu możliwość przedstawienia swojego stanowiska w kwestii:
 - a) wstępnych ustaleń Komisji, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia,
 - b) środków, które Komisja może mieć zamiar przyjąć w świetle wstępnych ustaleń zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.
2. Odnośne przedsiębiorstwa mogą przedstawić swoje uwagi do wstępnych ustaleń Komisji na podstawie ust. 1 lit. a) w terminie, który jest wyznaczony przez Komisję w jej wstępnych ustaleniach i który nie może być krótszy niż 14 dni.
3. Podstawą decyzji wydanych przez Komisję mogą być wyłącznie zastrzeżenia, co do których odnośne przedsiębiorstwa mogły się wypowiedzieć.

4. W toku postępowania w pełni respektuje się prawo odnośnego przedsiębiorstwa do obrony. Odnośne przedsiębiorstwo ma prawo dostępu do akt Komisji na warunkach wynegocjowanego ujawnienia, z zastrzeżeniem prawnie uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Prawo dostępu do akt nie obejmuje informacji poufnych i dokumentów wewnętrznych Komisji ani organów państw członkowskich. W szczególności prawo dostępu nie obejmuje korespondencji między Komisją a organami państw członkowskich. Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji ujawnienia i wykorzystania informacji koniecznych do udowodnienia naruszenia.

ROZDZIAŁ VII

PROCEDURA KOMITETOWA

Artykuł 32

[skreślony]

Artykuł 33

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet („Komitet ds. Półprzewodników”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 34

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/694 ustanawiającym program „Cyfrowa Europa” oraz uchylającym decyzję (UE) 2015/2240

1. W rozporządzeniu (UE) 2021/694 wprowadza się następujące zmiany:

1) w **art. 3 ust. 2** dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki.”;

2) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki

Wkład finansowy Unii w ramach celu szczegółowego nr 6 – Półprzewodniki służy realizacji celów określonych w art. 4 ust. 2 lit. a)–d) rozporządzenia XX/XX Parlamentu Europejskiego i Rady.”;

3) **art. 9 ust. 1 i 2** otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację Programu na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. wynosi 8 238 000 000 EUR w cenach bieżących.

2. Orientacyjny podział kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:

2 076 914 000 EUR na cel szczegółowy nr 1 – »Obliczenia wielkiej skali«;

1 841 956 000 EUR na cel szczegółowy nr 2 – »Sztuczna inteligencja«;

1 529 566 000 EUR na cel szczegółowy nr 3 – »Cyberbezpieczeństwo i zaufanie«;

517 347 000 EUR na cel szczegółowy nr 4 – »Zaawansowane umiejętności cyfrowe«;

1 022 217 000 EUR na cel szczegółowy nr 5 – »Wdrażanie i optymalne wykorzystanie zdolności cyfrowych i interoperacyjność«;

1 250 000 000 EUR na cel szczegółowy nr 6 – »Półprzewodniki.«»;

4) **art. 11 ust. 2** otrzymuje brzmienie:

„2. Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu w ramach celów szczegółowych nr 1, 2, 3 i 6 podlega przepisom art. 12.»;

5) **art. 12** ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeśli istnieją należycie uzasadnione względy bezpieczeństwa w programie prac można również przewidzieć, że podmioty prawne z siedzibą w państwach stowarzyszonych i podmioty prawne z siedzibą w Unii, lecz kontrolowane z państwa trzeciego, mogą kwalifikować się do uczestnictwa we wszystkich lub niektórych działaniach w ramach celów szczegółowych nr 1, 2 i 6, tylko jeżeli spełniają wymogi, które te podmioty prawne powinny spełniać, aby zagwarantować ochronę podstawowych interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa oraz zapewnić ochronę informacji zawartych w dokumentach niejawnych. Wymogi te wymienia się w programach prac.”;

6) w **art. 13** dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Synergię celu szczegółowego nr 6 z innymi programami unijnymi opisano w art. 6 rozporządzenia XX/XX oraz w załączniku III do tego rozporządzenia.”;

7) w **art. 14** wprowadza się następujące zmiany:

ust. 1 otrzymuje brzmienie:

8) „1. Program jest realizowany w drodze zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub w drodze zarządzania pośredniego poprzez powierzanie niektórych zadań wykonawczych podmiotom, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego, zgodnie z art. 4–8a niniejszego rozporządzenia. Podmioty, którym powierzono realizację Programu mogą odejść od zasad uczestnictwa i upowszechniania ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu tylko wówczas, gdy takie odstępianie przewidziano w akcie prawnym, który ustanawia te podmioty bądź powierza im zadania związane z wykonywaniem budżetu, lub w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii), (iii) lub (v) rozporządzenia finansowego, jeżeli takie odstępianie przewidziano w umowie o przyznanie wkładu i jeżeli wymagają tego szczególnie potrzeby operacyjne takich podmiotów lub charakter działania.”;

9) w **art. 14** dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W przypadku spełnienia wymogów określonych w art. 22 rozporządzenia XX/XX zastosowanie mają przepisy tego artykułu.”;

10) **art. 17** ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania przyczyniające się do realizacji celów określonych w art. 3–8a.”;

11) w **załączniku I** dodaje się akapit w brzmieniu:

„Cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki

Działania w ramach celu szczegółowego nr 6 określone są w art. 5 rozporządzenia XX/XX.”;

12) w **załączniku II** dodaje się akapit w brzmieniu:

„Cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki

Mierzalne wskaźniki do monitorowania realizacji i na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów w realizacji celu szczegółowego nr 6 określone są w załączniku II do rozporządzenia XX/XX.”;

13) w **załączniku III** dodaje się akapit w brzmieniu:

„Cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki

Synergia z programami unijnymi dotycząca celu szczegółowego nr 6 określona jest w załączniku III do rozporządzenia XX/XX.”.

Artykuł 35

Ocena i przegląd

1. Do trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie co cztery lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny i przeglądu niniejszego rozporządzenia. Sprawozdania te są podawane do wiadomości publicznej.
2. Na potrzeby oceny i przeglądu Europejska Rada ds. Półprzewodników, państwa członkowskie i właściwe organy krajowe przekazują Komisji informacje na jej wniosek.

3. Dokonując oceny i przeglądu, Komisja uwzględni stanowiska i ustalenia Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, Parlamentu Europejskiego, Rady oraz innych stosownych podmiotów lub źródeł.

Artykuł 36

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący / Przewodnicząca

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca

[Załącznik I do ZAŁĄCZNIKA]

[skreślony]

**MIERZALNE WSKAŹNIKI DO MONITOROWANIA REALIZACJI I NA POTRZEBY
SPRAWOZDAWCZOŚCI DOTYCZĄCEJ POSTĘPÓW W REALIZACJI CELÓW
INICJATYWY**

1. Liczba podmiotów prawnych uczestniczących w działaniach wspieranych w ramach inicjatywy (w podziale na wielkość, rodzaj i państwo siedziby).

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 1:

2. Liczba narzędzi projektowania opracowanych lub zintegrowanych w ramach inicjatywy.

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 2:

3. Całkowita kwota współinwestycji sektora prywatnego w zdolności w zakresie projektowania i linie pilotażowe w ramach inicjatywy.

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 3:

4. Liczba użytkowników lub społeczności użytkowników ubiegających się o dostęp do zdolności w zakresie projektowania i linii pilotażowych w ramach inicjatywy.

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 4:

5. Liczba przedsiębiorstw, które skorzystały z usług krajowych centrów kompetencji wspieranych w ramach inicjatywy.
6. Liczba osób, które pomyślnie zakończyły programy szkoleniowe wspierane w ramach inicjatywy, aby nabyć zaawansowane umiejętności i zostać przeszkolonymi w zakresie technologii półprzewodnikowych i technologii kwantowych.
- 6a. Liczba aktywnych centrów kompetencji w UE, które wchodzą w skład europejskiej sieci centrów kompetencji w kontekście inicjatywy.

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 5:

7. Liczba przedsiębiorstw typu start-up, przedsiębiorstw scale-up i MŚP, które uzyskały kapitał wysokiego ryzyka w ramach działalności „Funduszu na rzecz Czipów”, oraz całkowita kwota zrealizowanych inwestycji kapitałowych.
8. Kwota inwestycji dokonanych przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność w UE, w tym w podziale na segmenty łańcucha wartości, w którym działają.

SYNERGIA Z PROGRAMAMI UNII

1. Synergia inicjatywy z celami szczegółowymi nr 1–5 programu „Cyfrowa Europa” zapewni, by:
 - a) ukierunkowanie tematyczne inicjatywy dotyczącej technologii półprzewodnikowych i kwantowych było komplementarne względem tych celów;
 - b) cele szczegółowe nr 1–5 programu „Cyfrowa Europa” wspierały budowanie zdolności cyfrowych w zakresie zaawansowanych technologii cyfrowych, w tym *obliczeń wielkiej skali, sztucznej inteligencji* oraz *cyberbezpieczeństwa*, a także wspierały zaawansowane umiejętności cyfrowe;
 - c) w ramach inicjatywy realizowane były inwestycje w budowanie zdolności w celu wzmocnienia zaawansowanych zdolności w zakresie projektowania, produkcji i integracji systemów w ramach najnowocześniejszych *technologii półprzewodnikowych i kwantowych* nowej generacji z myślą o innowacyjnym rozwoju przedsiębiorstw, przy jednoczesnym wzmacnianiu europejskich łańcuchów dostaw i łańcuchów wartości półprzewodników, zaspokajaniu potrzeb kluczowych sektorów przemysłu i tworzeniu nowych rynków.

2. Synergia z programem „Horyzont Europa” zapewni, by:
 - a) mimo że obszary tematyczne będące przedmiotem zainteresowania inicjatywy są zbieżne z kilkoma obszarami programu „Horyzont Europa”, rodzaje wspieranych działań, oczekiwane rezultaty oraz ich logika interwencji różniły się między sobą i były względem siebie komplementarne;
 - b) program „Horyzont Europa” zapewniał szerokie wsparcie dla badań naukowych, rozwoju technologicznego, demonstracji, projektów pilotażowych, weryfikacji poprawności projektu, testów i tworzenia prototypów, w tym na etapie działań poprzedzających komercyjne wykorzystanie innowacyjnych technologii cyfrowych, w szczególności przez:

- (i) wydzielony budżet w ramach filaru „Globalne wyzwania i europejska konkurencyjność przemysłowa” na potrzeby komponentu „Technologie cyfrowe, przemysł i przestrzeń kosmiczna” w celu rozwijania technologii prorozwojowych (AI i robotyka, internet nowej generacji, HPC i duże zbiory danych, kluczowe technologie cyfrowe (w tym mikroelektronika) łączące technologię cyfrową z innymi technologiami);
 - (ii) wsparcie na rzecz infrastruktury badawczej w ramach filaru „Doskonała nauka”;
 - (iii) włączenie technologii cyfrowych do wszystkich globalnych wyzwań (opieka zdrowotna, bezpieczeństwo, energia i mobilność, klimat itp.) oraz
 - (iv) wsparcie ekspansji innowacji przełomowych w ramach filaru „Innowacyjna Europa” (z których wiele stanowić będzie połączenie technologii cyfrowych z innymi technologiami);
- c) inicjatywa koncentrowała się wyłącznie na budowaniu w całej Europie zdolności w zakresie technologii półprzewodnikowych i kwantowych na dużą skalę; oraz by w ramach inicjatywy realizowane były inwestycje:
- (i) we wspieranie innowacji dzięki rozwijaniu dwóch ściśle powiązanych zdolności technologicznych umożliwiających projektowanie nowatorskich koncepcji systemów, ich testowanie oraz walidację w ramach linii pilotażowych;
 - (ii) w zapewnianie ukierunkowanego wsparcia na potrzeby budowania zdolności szkoleniowych i rozwijania stosowanych zaawansowanych kompetencji i umiejętności cyfrowych, aby wspierać rozwój i wdrażanie półprzewodników przez sektory zajmujące się rozwojem technologii i sektory użytkowników końcowych, oraz
 - (iii) w sieć krajowych centrów kompetencji ułatwiających dostęp społeczności i sektorów użytkowników końcowych oraz dostarczających im wiedzę fachową i usługi na rzecz innowacyjności na potrzeby rozwoju nowych produktów i eliminowania niedoskonałości rynku;

- d) zdolności technologiczne stworzone w ramach inicjatywy były udostępniane społeczności skupiającej naukowców zajmujących się badaniami naukowymi i innowacjami, w tym na potrzeby działań wspieranych w ramach programu „Horyzont Europa”;
 - e) w miarę jak nowe technologie cyfrowe w obszarze półprzewodników będą osiągały dojrzałość w ramach programu „Horyzont Europa”, były one stopniowo przyjmowane i wdrażane w ramach inicjatywy;
 - f) uzupełnieniem inicjatyw przewidzianych w programie „Horyzont Europa” służących rozwojowi programów kształcenia w zakresie umiejętności i kompetencji, w tym realizowanych w centrach kolokacji działających w ramach KIC przy EIT, były działania wspierane w ramach inicjatywy służące budowaniu zdolności w zakresie zaawansowanych stosowanych umiejętności i kompetencji cyfrowych dotyczących technologii półprzewodnikowych i kwantowych;
 - g) wprowadzone zostały silne mechanizmy koordynacji w zakresie programowania i wdrażania, ujednolicające w możliwym zakresie wszystkie procedury zarówno dla programu „Horyzont Europa”, jak i dla inicjatywy. W ich struktury zarządzania zaangażowane będą wszystkie zainteresowane służby Komisji.
3. Synergia z programami unijnymi realizowanymi w trybie zarządzania dzielonego, w tym z **EFRR, EFS+, Europejskim Funduszem Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskim Funduszem Morskim, Rybackim i Akwakultury**, zapewni rozwój i wzmocnienie regionalnych i lokalnych ekosystemów innowacji, transformacji przemysłowej, a także transformacji cyfrowej społeczeństwa i administracji publicznej. Obejmuje to wsparcie na rzecz transformacji cyfrowej przemysłu i upowszechniania wyników, jak również wprowadzania nowych technologii i innowacyjnych rozwiązań. Inicjatywa będzie uzupełniała i wspierała tworzenie transnarodowych sieci i map zdolności, aby zapewnić ich dostępność dla MŚP i sektorów użytkowników końcowych we wszystkich regionach Unii.

4. Synergia z **instrumentem „Łącząc Europę”** zapewni, by:

- a) inicjatywa koncentrowała się na budowaniu na dużą skalę zdolności cyfrowych i infrastruktury w zakresie półprzewodników w celu szerokiego upowszechnienia i wdrożenia w całej Europie istniejących lub przetestowanych innowacyjnych rozwiązań cyfrowych o krytycznym znaczeniu w granicach unijnych ram w obszarach interesu publicznego lub obszarach, w których występują niedoskonałości rynku. Inicjatywa ma być realizowana głównie poprzez skoordynowane i strategiczne inwestycje z udziałem państw członkowskich w budowanie zdolności cyfrowych w zakresie technologii półprzewodnikowych, które mają być udostępniane w całej Europie, oraz w ogólnounijne działania. Jest to szczególnie istotne w dziedzinie elektryfikacji i autonomicznego prowadzenia pojazdów i powinno wpłynąć korzystnie na rozwój bardziej konkurencyjnych sektorów użytkowników końcowych, a także ułatwić ten rozwój, w szczególności w sektorach mobilności i transportu;
- b) zdolności i infrastruktura opracowane w ramach inicjatywy były udostępniane na potrzeby testowania innowacyjnych nowych technologii i rozwiązań, które mogą być wprowadzane w obszarach mobilności i transportu. W ramach instrumentu „Łącząc Europę” wspiera się wprowadzanie i wdrażanie innowacyjnych nowych technologii i rozwiązań w dziedzinie mobilności i transportu, a także w innych dziedzinach;
- c) ustanowiony został mechanizm koordynacji, w szczególności poprzez odpowiednie struktury zarządzania.

5. Synergia z **Programem InvestEU** zapewni, aby:

- a) wsparcie za pośrednictwem finansowania rynkowego, w tym realizacja celów polityki w ramach inicjatywy, było udzielane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/523; takie finansowanie rynkowe może być połączone ze wsparciem w formie dotacji;
- b) udzielono wsparcia na rzecz instrumentu łączonego w ramach Funduszu InvestEU za pośrednictwem finansowania zapewnionego w ramach programu „Horyzont Europa” lub programu „Cyfrowa Europa” w postaci instrumentów finansowych w zakresie działań łączonych.

6. Synergia z **Programem Erasmus+** zapewni, by:
- a) we współpracy z odpowiednimi gałęziami przemysłu inicjatywa wspierała rozwój i nabywanie zaawansowanych umiejętności cyfrowych potrzebnych do rozwoju i wdrażania najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych;
 - b) część programu Erasmus+ dotycząca zaawansowanych umiejętności stanowiła uzupełnienie interwencji podejmowanych w ramach inicjatywy dotyczących nabywania umiejętności we wszystkich dziedzinach i na wszystkich poziomach przez wymianę doświadczeń.
7. Zapewnia się synergii z innymi unijnymi programami i inicjatywami dotyczącymi kompetencji i umiejętności.
-